

spolupráce • projekty • lidé • dotace • granty • peníze

ZPRAVODAJ

3/2014

Místní akční skupiny Posázaví

Kardinál Dominik Duka požehnal opravený hřbitov a sklářskou pec

Po cestách a hradech doby Karla IV.

Sbírka Kola pro Afriku

Místní akční skupina Posázaví versus Posázaví o.p.s.

Místní akční skupina Posázaví a Posázaví o.p.s. – dvě samostatné organizační jednotky, ale spojené „pupeční šňůrou“. Pro vysvětlení: MAS je „hlavou“, která přichází s nápady, o.p.s. pak představuje „ruce“, které je pomáhají realizovat.

MAS Posázaví

MAS Posázaví je nezávislým společenstvím občanů, neziskových organizací, soukromé podnikatelské sféry a veřejné správy (obcí, svazků obcí a institucí veřejné moci), které spolupracuje na rozvoji venkova. Působí na území 70 obcí. V současné době má 56 partnerů, z nichž většina je ze soukromého sektoru. Nejvyšším orgánem MAS je Programový výbor, jehož členy jsou statutární zástupci všech partnerů MAS nebo jimi zmocněné fyzické osoby. Navenek zastupuje Místní akční skupinu předseda Programového výboru, v případě nepřítomnosti ho zastupuje místopředseda. Orgány Místní akční skupiny Posázaví jsou Výkonný výbor, Kontrolní výbor, Výběrová komise a Monitorovací výbor. Pro naplňování svých záměrů obsažených ve strategii disponuje finančními prostředky z Evropské unie.

Předsedou Programového výboru MAS Posázaví je Miroslav Němec. „V Místní akční skupině Posázaví jsem od jejích začátků. Podnikám v cestovním ruchu a gastronomii. Začínal jsem cateringovými akcemi v Praze, později jsem provozoval restauraci v objektu Bisportu v Týnci nad Sázavou. Zakoukal jsem se tam do bývalé továrny na kameninu, kterou jsem od společnosti Metaz nakonec koupil a přeměnil ji ve společenské centrum s hotelem. K tomu provozuji ještě bývalé školicí a rekreační středisko Mlýn Brejlov a nově Parkhotel a kavárnu na hradě v Českém Šternberku,“ říká Miroslav Němec. Spolupráci s partnery v regionu považuje za velmi důležitou. „Je to největší motor. Pokud člověk žije jenom vlastním podnikáním, zákonitě přijde ponorková nemoc. Kontakt s lidmi z jiných oborů mu pak

dodává chuť a motivaci jít dál,“ shrnul Miroslav Němec.

Místopředsedou Programového výboru MAS Posázaví je Miroslav Kratochvíl, manažer svazku obcí CHOPOS. „V místní samosprávě působím již od roku 2002. Předtím jsem 15 let pracoval v ziskovém sektoru se zaměřením na vnitrostátní a zahraniční dopravu,“ řekl. Vystudoval vysokou školu v oboru Veřejná správa a regionální rozvoj a v letech 2002–2014 byl po tři volební období místostarostou obce Teplýšovice. „Zde jsem nasbíral řadu zkušeností z veřejného sektoru a myslím, že mé dlouholeté působení je v Teplýšovicích vidět. Pro svou angažovanost jsem musel z některých aktivit slevit a ukončit další působení na obci. Od roku 2008 pracuji ve službách mikroregionu CHOPOS. K Posázaví mám velmi blízko a rád realizuji projekty s aktivním zapojením veřejnosti. Odborně se tomuto způsobu říká komunitně vedený rozvoj, který hodlám v MAS Posázaví uplatňovat a podporovat,“ uvedl Miroslav Kratochvíl.

Posázaví o.p.s.

Posázaví o.p.s. vznikla za účelem poskytování obecně prospěšných služeb, jejichž cílem je rozvoj regionu Posázaví. K zabezpečení své činnosti má tyto orgány: správní radu, ředitele, dozorčí radu a místní akční skupinu. Ředitel Posázaví o.p.s. pak mimo řízení společnosti také kontroluje výkon delegovaných řídicích a administrativních činností místní akční skupiny. Dále mimo jiné koordinuje aktivity směřující k prohloubení spolupráce v regionu, koordinuje aktivity v oblasti cestovního ruchu, zajišťuje poradenství a vzdělávání pro partnery nebo zajišťuje lobbying ve prospěch Společnosti a regionu Posázaví. Doplňkovou činností Posázaví o.p.s. je činnost Cestovní agentury a činnosti destinačního managementu.

Ředitelem Posázaví o.p.s. je od 1. října 2014 Václav Pošmurný. V oblasti veřejné

správy a samosprávy se pohybuje už od roku 1998. Patřil k iniciátorům založení Posázaví o.p.s., kterou řídil v letech 2004–2007, kdy se dostala mezi deset nejvýznamnějších místních akčních skupin v České republice. Podařilo se mu mimo jiné vytvořit funkční systém poradenství pro podnikatelské subjekty, obce a neziskové organizace v oblasti projektové přípravy.

Zástupcem ředitele Posázaví o.p.s. je od 1. října 2014 Bohuslava Zemanová, která od roku 2008 do září 2014 zastávala funkci ředitelky této společnosti a vyzvedla MAS Posázaví mezi tři nejlepší v republice. Na nové pozici je zároveň vedoucím zaměstnancem pro realizaci komunitně vedeného místního rozvoje (SCLLD). Je mimo jiné odpovědná za přípravu, podání žádosti, realizaci a závěrečné vyúčtování rozvojových projektů a koordinuje animační aktivity v regionu.

Strategie MAS Posázaví

V současné době vrcholí práce na Strategii komunitně vedeného místního rozvoje území Místní akční skupiny Posázaví na období 2014–2020. Ta reflektuje potřeby místní komunity s ohledem na ekonomické, sociální a environmentální potřeby regionu. Jejím cílem je zajištění dlouhodobé perspektivy kvalitního života ve venkovském regionu. Hlavními strategickými oblastmi byly definovány:

Region s výraznými přírodními dominantami
Tradiční turistický region
Historie – památky a příběhy historických událostí
Kulturní a duchovní rozvoj komunity a posilování regionální identity
Služby pro obyvatele a návštěvníky
Strategie MAS Posázaví na období 2014–2020 musí být schválena do 31. ledna 2015 a žádost o její financování bude podána do 24. února 2015.

Posázaví navazuje spolupráci s partnery ze Slovenska

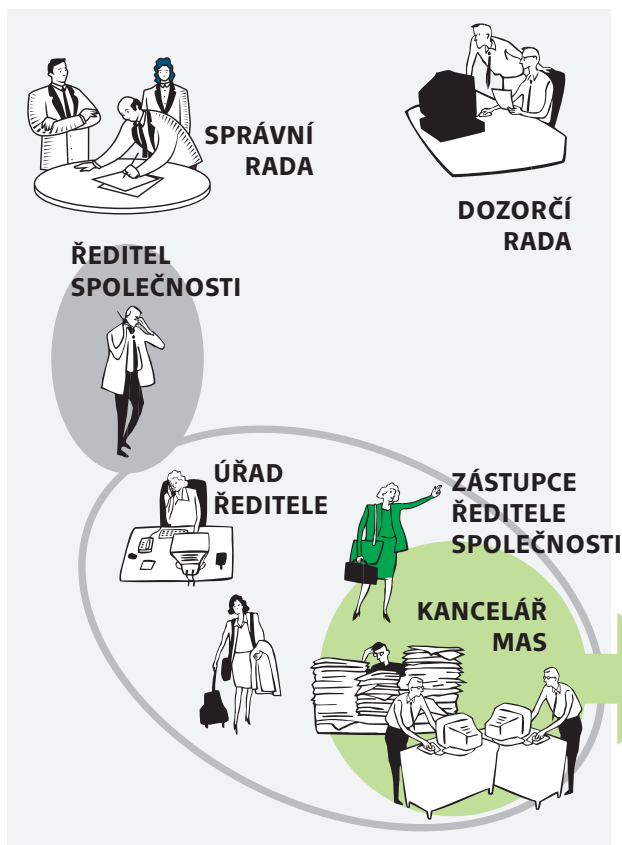
Výměna zkušeností a možnosti spolupráce byly na programu návštěvy zástupců Posázaví v Mikroregionu Hlinické Pohronie, který se rozkládá mezi Štiavnickými vrchy a Vtáčníkem. Akce navázala na loňskou návštěvu slovenských hostů na Benešovsku, při které se zajímali o fungování Místní akční skupiny Posázaví, o spolupráci jejích členů a také o projekty, které se zde realizují.

Mikroregion Hlinické Pohronie vznikl v roce 1999. Sdružuje 15 obcí, na jejichž území

žije asi 10 500 obyvatel. Nejmenší obec má 150 obyvatel, v největším Hliníku nad Hronom žije téměř 3 000 lidí. Slovenští partneři mají zájem o zkušenosti z komunikace samosprávy s obyvatelem, podnikovými a neziskovými organizacemi a dalšími subjekty, které by mohli využít při zakládání veřejného soukromého partnerství.

Iniciátorem slovensko-českého partnerství je obec Sklené Teplice, která od roku 1973 spolupracuje s Neveklovem. Do této spolupráce se postupně zapojila také místní tělovýchovná jednota, myslivecké sdružení a mikroregion. V uplynulých 40 letech vznikly mezi obyvateli vazby, které mnohdy přerostly v nerozlučná přátelství.

jt

PROGRAMOVÝ VÝBOR

- ukládá úkoly Výkonnému výboru,
- schvaluje záměry Místní akční skupiny,
- schvaluje rozhodnutí Výkonného výboru při výběru projektů realizovaných v rámci činnosti MAS,
- schvaluje svůj jednací řád a další vnitřní předpisy MAS, pokud nejsou právním řádem nebo rozhodnutím Programového výboru MAS Posázaví svěřeny jinému orgánu MAS,
- nese zodpovědnost za distribuci veřejných prostředků a provádění SCLLD v území působnosti MAS,
- zřizuje Výkonný výbor, Výběrovou komisi, Monitorovací výbor a volí jejich členy a členy Kontrolního výboru,
- určuje počet členů povinných orgánů, jejich působnosti a pravomoci, způsob jejich volby a odvolávání a způsob jednání a dobu jejich mandátu,
- rozhoduje o přijetí nebo vyloučení partnera MAS,
- schvaluje Strategii komunitně vedeného místního rozvoje (SCLLD), schvaluje způsob hodnocení a výběru projektů, zejména výběrová kritéria pro výběr projektů, schvaluje rozpočet MAS,
- schvaluje výroční zprávu o činnosti a hospodaření MAS,
- rozhoduje o fúzi nebo zrušení MAS.

VÝKONNÝ VÝBOR

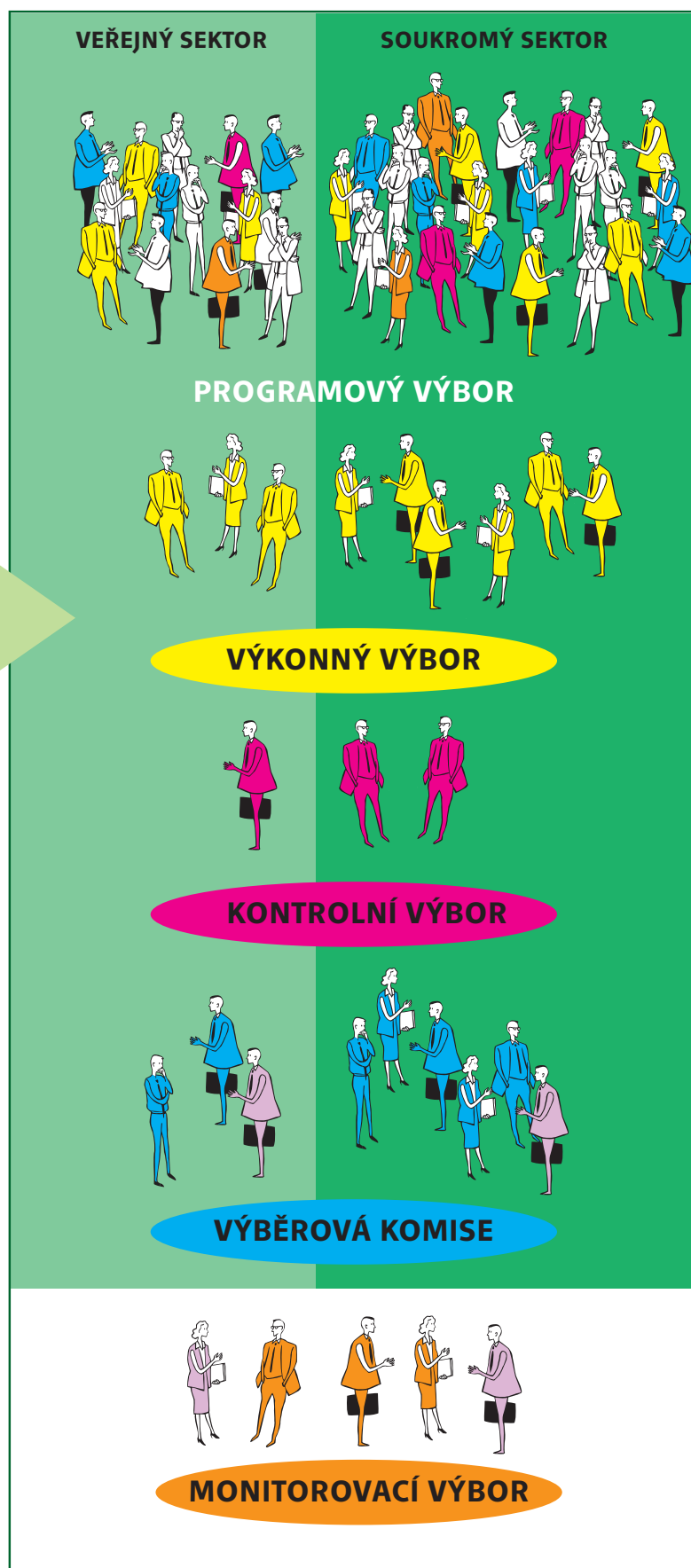
- připravuje integrovanou strategii území regionu Posázaví a její aktualizace,
- schvaluje uzavření a ukončení pracovněprávního vztahu s vedoucím zaměstnancem pro realizaci SCLLD,
- schvaluje znění jednotlivých opatření vedoucích k naplňování strategie rozvoje,
- navrhuje Programovému výboru MAS Posázaví záměry Místní akční skupiny,
- navrhuje Programovému výboru MAS Posázaví výběrová kritéria pro výběr projektů,
- schvaluje výzvy k podávání žádostí,
- vybírá projekty k realizaci a stanovuje výši alokace na základě návrhu Výběrové komise,
- svolává Programový výbor MAS Posázaví minimálně jedenkrát ročně.

KONTROLNÍ VÝBOR

- projednává výroční zprávu o činnosti a hospodaření MAS,
- dohlíží na to, že MAS vyvíjí činnost v souladu se zákony, platnými pravidly, standardy MAS a SCLLD,
- nahlíží do účetních knih a jiných dokladů organizace týkající se činnosti MAS a kontroluje tam obsažené údaje,
- svolává mimořádné jednání Programového výboru MAS Posázaví a Výkonného výboru, jestliže to vyžadují zájmy MAS,
- kontroluje metodiku způsobu výběru projektů MAS a její dodržování, včetně vyřizování odvolání žadatelů proti výběru MAS,
- zodpovídá za monitoring a hodnocení SCLLD (zpracovává a předkládá ke schválení rozhodovacímu orgánu indikátorový a evaluační plán SCLLD).

VÝBĚROVÁ KOMISE

- provádí výběr projektů podle objektivních výběrových kritérií,
- navrhuje seznam projektů v pořadí podle přínosu těchto operací k plnění zájmů a cílů integrované strategie,
- vyznačuje projekty navržené ke schválení v rámci limitu a projekty náhradní.

MONITOROVACÍ VÝBOR

- aktivně monitoruje realizované projekty,
- kontroluje plnění podmínek prováděných projektů,
- navrhuje a realizuje schválené změny v činnosti místní akční skupiny,
- zpracovává podklady pro jednání Programového a Výkonného výboru,
- zpracovává znění opatření vedoucích k naplnění integrované strategie.

Galerie projektů

Obec Senohraby – 1. etapa záchrany Velké věže – dominanty hradu Zlenice

Podaná žádost: 14. 12. 2012

Realizace projektu: 29. 7. 2013 – 30. 6. 2014

Popis projektu: Podrobná koncepce konzervace a statického zajištění Velké věže, která řeší všechny okolnosti možné záchrany

ústřední dominanty hradu a definuje základní možné postupy se všemi nutnými a potřebnými souvislostmi. Bude sloužit jako nezbytný podklad pro následné zpracování projektu záchrany Velké věže hradu Zlenice. Součástí projektu bylo také restaurátorské zajištění dochovaných gotických omí-

tek, jejich stabilizace a ochrana proti negativnímu vlivu počasí. Restaurátorský zásah byl proveden pouze v míře nutné k zajištění vzácných omítek před připravovaným statickým zajištěním a celkovou konzervací Velké věže. Restaurátorský zásah proběhl na pozadí předchozí analýzy původních použitých materiálů a technologií. Byla také zakonzervována poškozená lícová část zdiva v úrovni 1. patra Velké věže, která dlouhodobě ohrožovala statiku základů torza věže. Byla zřízena webová prezentace jednotlivých částí koncepce, včetně ideální hmotové rekonstrukce hradního areálu, která je nutným zdrojem informací pro funkčně a esteticky správné začlenění Velké věže do zbývajících částí hradního areálu.

Financování projektu:

Výše dotace:	1 311 210 Kč
Spoluúčast žadatele:	345 169 Kč
Celkové náklady projektu:	1 656 379 Kč

Město Sázava – Rekonstrukce městského hřbitova U sv. Anny v Sázavě

Podaná žádost: 18. 12. 2012

Realizace projektu: 12. 12. 2013 – 25. 8. 2014

Popis projektu: Výsledkem projektu je zrekonstruovaný hřbitov s možností řádné likvidace převážně biologického odpadu a zajištění služeb všem návštěvníkům hřbitova. Celá lokalita je rozčleněna na veřejný obslužný prostor před hřbitovem a komorní – pietní prostor vlastního hřbitova. Výsledkem všech dílčích projektů je získání důstoj-

ného a pietního místa s veškerým nutným vybavením pro daný účel.

Jednalo se o stavební úpravy, sadové úpravy a vybudování nové kopané studny. Úpravy se týkaly zlepšení vzhledu zeleně, vybudování výsypové loučky, obecní hrobky, výstavby nové obvodové zdi na jižní straně areálu s novou branou a při ní rekonstrukce kolumbária pro urny. Součástí byla úprava stávajících cestiček, zřízení pevného krytu cestiček a obnovení zaniklých cestiček, obnova zpevněného krytu hlavní centrální pojezdové cesty

hřbitova a západní cesty, nová vrata v jižní zdi a vybudování místa pro umístění kontejnerů na odpad v zadní části parkoviště před areálem. Dále bylo doplněno a repasováno původní značení jednotlivých oddělení a opravena márnice. Hřbitov byl doplněn mobiliářem – lavičkami, keramickými odpadkovými koši, stojanem na kola a kontejnerem na odpad.

Financování projektu:

Výše dotace:	1 800 000 Kč
Spoluúčast žadatele:	1 157 631 Kč
Celkové náklady projektu:	2 957 631 Kč

Vlastivědný klub města Týnec nad Sázavou a okolí – Naučná stezka Týnec nad Sázavou

Podaná žádost: 29. 1. 2014

Realizace projektu: 30. 4. 2014 – 30. 8. 2014

Popis projektu: Výsledkem projektu je 5,49 km dlouhá městská naučná stezka s devíti zastaveními. Stezka si klade za cíl seznámit její návštěvníky s přírodními krásami a kulturními památkami „Týnecka“. Návštěvník tak má možnost každé významné místo pochopit v kontextu historického významu

pro danou oblast. Naučná stezka vystihuje zajímavosti města a okolí a je pro všechny generace.

Cílem projektu bylo zvýšení atraktivnosti území prostřednictvím zkvalitnění infrastruktury pro rozvoj cestovního ruchu, který je v rámci projektu uskutečňován kulturně-poznávací formou. Stezka je využita nejen k relaxačním, ale také studijním účelům, žáci a studenti si tak upevní teoretické znalosti přímo v terénu. Projekt také pozitivně

ovlivní děti a mládež a jejich vztah k regionu a místu, kde žijí. Ke stejným účelům bude využívána i po ukončení doby udržitelnosti projektu. Součástí projektu byla výroba 9 informačních panelů, začlenění dětských prvků, umístění schránek geocachingu do terénu a rekonstrukce historické stezky.

Financování projektu:

Výše dotace:	948 179 Kč
Spoluúčast žadatele:	376 156,50 Kč
Celkové náklady projektu:	1 324 335,50 Kč

Noví partneři MAS Posázaví

Kolektiv partnerů MAS Posázaví se rozrostl o nové členy ze soukromého a neziskového sektoru. Jsou mezi nimi fyzické osoby, podnikatelé i neziskové organizace.

Občanské sdružení Život v Hradci a okolí

Založila ho v roce 2012 parta lidí žijících v Hradci u Stříbrné Skalice, a to stálých obyvatel i „luftáků“. Chtěli tak zastřešit aktivity, které pořádali, mimo jiné úspěšný Pohádkový Hradec, kterého se letos zúčastnilo téměř 200 dětí. Začali hrát loutková představení pro děti a pořádali naučné procházky po okolí – na zatím poslední, která vedla po vodních stavbách jevanského potoka, přišlo 170 lidí. Ve spolupráci s občanským sdružením ve Stříbrné Skalici uspořádali několik komorních koncertů v románském kostelíku sv. Jakuba v Rovné a výstavu fotografií. V současné době usilují o úpravu obecního pozemku u zastávky v Hradci, který by se mohl stát místem setkávání obyvatel. Více na www.zivot-v-hradci.cz.

Římskokatolická farnost Benešov

Pod její správu patří farní kostel sv. Mikuláše, kostel sv. Anny s piaristickou kolejí v Benešově, kostel sv. Vavřince v Okrouhlici a kostel sv. Jakuba na Chvojenu. Život farnosti se neomezuje pouze na slavení bohoslužeb. Vytváří společenství lidí různých zájmů, zajišťuje výuku náboženství, organizuje charitu, pořádá koncerty... Podrobnosti jsou na www.farnost-benesov.cz.

FAVORY Horses s.r.o.

Firma provozuje Barokní statek Benice, který se zaměřuje na chov starokladrubsých koní. Provozuje malou minizoo a restauraci. Nabízí akce pro děti – mimo jiné letní tábory, školy v přírodě a ozdravné pobyty, divadelní pohádkové léto. Pořádá řadu akcí pro širokou veřejnost – například jahodbrání, Hubertovu jízdu, českou zabijačku, letecký den, lovecké kratochvíle a další. Bližší informace na www.favory.cz.

RUAH o.p.s.

Nabízí odborné zdravotní a sociální služby na Benešovsku. Za dva roky svého fungování poskytla v domácím prostředí péči 200 klientům všech věkových skupin – nemocným, umírajícím i jejich rodinným příslušníkům. Podrobnosti jsou na www.ruah-ops.cz.

Statek Vlčkovice o.p.s.

Věnuje se dobrovolnictví a snaží se zachránit kulturní památku – vlčkovický statek. Těžištěm její práce je zejména budovat a poskytovat sociální bydlení pro osoby, které nejsou dlouhodobě schopny udržet finanční nájem, potřebují poradenství, pomoc se zajištěním práce. Jejím cílem je vybudovat nezávislý sociální podnik, který bude pomáhat sociálně znevýhodněným osobám. Více na www.statekvlckovice.cz.

Náplava Sázavy z.s.

Je sdružením zastánců rozvoje a udržitelnosti života na venkově, které chce vlastními projekty a vlastní aktivitou posilovat u spoluobčanů kladný vztah k obci Kamený Přívoz a jejímu okolí. Mezi jeho cíle patří ochrana a zlepšování životního prostředí, pořádání kulturních a společenských akcí, seminářů, trhů, obnova a podpora kulturního a společenského života v obci, podpora zájmu o sport a podpora aktivního životního stylu. Bližší informace na www.naplava.com.

Petr Hroš

Petr Hroš, majitel loutkového Divadla Dokola, které funguje sedm let a hraje hlavně pro děti, se v oboru pohybuje už 25 let. Dělal pohybové divadlo a scénický šerm, vystupoval po celé Evropě, spolupracoval s filmaři. S MAS Posázaví spolupracuje už asi šest let, mimo jiné je autorem dětského časopisu Posázavské Kukátko. Více na www.divadlodokola.cz.

Adriana Bursová

Bývalá místostarostka Týnce nad Sázavou začala spolupracovat s MAS Posázaví už v roce 2003, tehdy z pozice kastelánky týneckého hradu. Funkci ve vedení města letos neobhájila, v partnerství proto bude pokračovat jako fyzická osoba.

Reportáže z regionu na webu Posázaví

Evropský den muzikoterapie v Tloskově, Svatomartinský průvod v Týnci nad Sázavou, Hubertova jízda na Barokním statku Benice, Návštěva kardinála Dominika Duky v Sázavě – to je jen malý výčet filmových reportáží z regionu. Přípravuje je Multimediální studio Posázaví v čele s kameramanem

Pavlem Stibůrkem. Letos už vyrobilo přes 30 záznamů, jejichž prostřednictvím se snaží obyvatelům i návštěvníkům přiblížit dění v regionu.

Několikaminutová videa přináší informace o zajímavostech – od pamětihodností po outdoorová centra. Zprostředkují například návštěvu votického kláštera sv. Františka z Assisi nebo věže Václavka, Centra sociálních služeb v Tloskově, Vojenského technického muzea v Lešanech, Sázavského kláštera, TEPfaktoru, Lanového centra Slapy nebo Týneckého hradu. Filmový záznam prozradí třeba i to, jak to vypadalo na nočním hasičském cvičení v Přestavkách, na pouti v Netvořicích nebo na běžeckém festivalu v Benešově.

Reportáže jsou ke zhlédnutí v rubrice E-televize na www.posazavi.com a rychle se šíří také prostřednictvím sociálních sítí – díky nim je viděly už stovky diváků.

Nejvíce zhlédnutí, a to přes 650, má zatím noční cvičení hasičů v Přestavkách. Video

z Benešovského běžeckého festivalu si už pustilo na 540 lidí.

Zájem je také o krátké filmy ze Sázavského kláštera nebo Pecínovského posvícení. Ale témat reportáží je mnohem víc, každý týden vznikne minimálně jedna. S kamerou jsme byli na Svatomartinském průvodu v Týnci nad Sázavou i za poníky v Herouticích. A všechny reportáže zveřejňujeme také na kanálu Posázaví na Youtube.

Po cestách a hradech doby Karla IV.

Cílem partnerského projektu, který realizovaly místní akční skupiny Posázaví, Pomalší a Rakovnicko, bylo podnítit zájem obyvatel regionu a turistů o místní památky. Přiblížil jim středověký způsob života a cestování, jeho součástí byly investice do zázemí a zpřístupnění památkově chráněných objektů hradů Pořešín a Zlenice, pořízení prostředků pro prezentaci historie a kulturního dědictví i soutěž pro žáky základních škol nazvaná Strážci památek.

Středověkou podobu hradů Týnec nad Sázavou a Zbořený Kostelec přiblíží trojrozměrné modely, které budou k vidění na hradu v Týnci nad Sázavou. U zřícenin Zlenice a Stará Dubá se objeví „Živé obrazy“ zachycující jejich možnou podobu v dávné minulosti.

Dřevěný most do Hradu Zlenice-Hláška

Zřícenina hradu Zlenice-Hláška u Senohrab, známá z kreseb Josefa Lady, je veřejnosti lépe přístupná. Umožnil to nový dřevěný most, po kterém se bezpečně a mnohem snadněji dostanou do jádra objektu. Náklady na jeho vybudování dosáhly 1 029 748 korun, z toho 720 000 korun pokryla dotace z projektu spolupráce Programu rozvoje venkova. Unikátní stavba vznikla především díky dlouhodobé spolupráci Obce Senohraby, Sdružení pro ochranu kulturního dědictví – Zlenice a Posázaví o.p.s. Stavbu mostu zrealizovala firma STAVOS Benešov, kdy celou práci vedl tesařský mistr Libor Kerepecký.

Stavba mostu, který sice není přímo historickou kopií původního mostu přes hradní příkop, ale používá tradiční stavební postupy i materiál a svojí konstrukcí naznačuje možný průběh původního, je dalším důležitým milníkem cesty k záchraně zříceniny hradu, kterou si v roce 1996 vzalo za své Sdružení Zlenice. Ve spolupráci s obcí Senohraby, která je majitelem objektu, a za podpory velkého množství dobrovolníků se mu postupně daří zastavit chátrání symbolické regionální památky.

Sdružení Zlenice pořádá na Hlášce pravidelné letní pracovní-archeologické tábory, při

nichž dobrovolníci pod dohledem odborníků z památkové péče pomáhají s konzervací stavby. V uplynulých letech se tak povedlo zajistit čelní hradbu jádra hradu, zakonzervovat suterén první brány, staticky zajistit vrcholové partie vstupní brány a osadit ji střešní konstrukcí, která ochraňuje dochované zdivo před nepříznivými vlivy podnebí. V roce 2011 byla postavena dřevěná vyhlídková plošina a zakonzervovány piliře. Loni se díky dotaci z ministerstva zemědělství podařilo realizovat první etapu konzervace takzvané „Velké věže“, která vyřešila bezpečnostní riziko padajícího kamení z rozvolňujících se horních pater, zajistila mohutné kaverny ve zdivu, koruny zdiva i historické omítky.

„Obec je vlastníkem hradu a z tohoto důvodu je naší povinností se o památku starat, aby zůstala zachována pro další generace. Daří se nám to díky iniciativě Sdružení Zlenice – jeho dvacetiletá iniciativa je tu znát. Do záchraně hradu investovalo podle odhadu milion korun, které získalo od dobrovolníků, dárců a sponzorů. Další finanční podporu

zajistilo sdružení svojí aktivitou při získávání grantů a v neposlední řadě též dobrovolnickou prací při realizaci nutných archeologických průzkumů a drobnějších fází konzervace, tato pomoc je v podstatě nevyčíslitelná. Obec sama by to bez dotací těžko zvládla, protože její základní rozpočet se pohybuje kolem devíti milionů korun. Loňská oprava Velké věže přitom stála 1,6 milionu korun a stavba lávky přijde na 1,1 milionu korun,“ řekl bývalý starosta Senohrab Pavel Pangrác.

Záchranné práce na hradě ale nekončí. Co nejdříve bude nutné zabránit pokračující destrukci koruny severozápadního paláce jádra hradu. Konzervace koruny zdiva si vyžádá vysoké finanční náklady, které sdružení ani majitel v současné době nemají. Obrátili se proto se žádostí o pomoc na veřejnost – příspěvt může na transparentní účet 2900508079/2010, variabilní symbol 201401, do zprávy pro příjemce uvést heslo „palác“, své jméno a kontaktní údaj. Více informací je na www.zlenice.cz.

Hrad Zlenice vznikl na přelomu 13. a 14. století. Zanikl přibližně po 150 letech své existence. Pobořen byl zřejmě v souvislosti s občanskou válkou v království za doby Jiřího z Poděbrad. Podrobnosti nejsou známy.

»»»

Pět hradů pod jednou střechou

Křivoklát, Krakovec, Týřov, Jivno a Džbán – pět hradů pod jednu střechu se podařilo dát místní akční skupině Rakovnicko. V rámci projektu nechala vyrobit mobilní naučnou stezku s modely těchto kamenných sídel, která jsou ozdobou regionu. „Ne všichni se na ně dostanou, proto jsme se rozhodli přiblížit je lidem neobvyklou formou,“ řekl ředitel společnosti Rakovnicko o.p.s. Radomír Dvořák. Hradů se vešly do šesti velkých beden – Křivoklát má hned dvě: jedna přibližuje tuto královskou památku zvenčí, druhá ukazuje horní nádvoří a hradní palác za doby Václava IV. „Bylo to období dost živelné, hodně se tam pilo a hodovalo,“ naznačil Radomír Dvořák, co po otevření jedné z beden spatří oko návštěvníka. Modely jsou navíc pohyblivé, takže na své si přijdou i děti.

Dřevěná hradní sestava je dílem osvědčené dvojice – Libora Daenemarka a Jiřího Duchky. „Původně měl být ve všech bednách jenom Křivoklát, ale dělat ho v šesti staveb-

ních fázích by nezvládli ani architekti. Tak jsme nakonec kromě Křivoklátu vybrali čtyři další hradů a vytvořili jejich nejstarší verze. Inspiraci jsme hledali v knihách, nebylo těžké ke každému vymyslet nějaký příběh,“ popsal vznik unikátního papírového řezbář Libor Daenemark. Půl roku byl zavřený v malé dílně, ale práce ho těšila. Z desítek dřevěných postav, které zasadil do kulis vytvořených Jiřím Duchkem, prý žádná nijak mimořádně k jeho srdci nepřirostla. „Zlí jazykové tvrdí, že je mě podobný Jan Hus, ale to není pravda. Byl tedy tlustý, ale míň než já, takže si nejsme podobní,“ brání se Libor

Kniha „Řeka Sázava 100 let poté...“ získala cenu na Polabském knižním veletrhu

Kniha „Řeka Sázava 100 let poté...“, kterou vydala společnost Posázaví o.p.s., získala jednu z hlavních cen na 11. ročníku Polabského knižního veletrhu. Zvítězila v kategorii Turistika a cestovní ruch. Porotu zaujal také nakladatelský počín Historického klubu Týnec nad Sázavou – kniha „Jankow

1645“, která obdržela zvláštní cenu za připomenutí historických událostí.

Kniha „Řeka Sázava 100 let poté...“ vydala společnost Posázaví o.p.s. v rámci projektu Řeky se mění. Přibližuje přírodní krásy a architektonické památky krajiny kolem řeky Sázavy od jejího soutoku s Vltavou u Davle až po Havlíčkův Brod. Fotograf Jaroslav Pelíšek se v ní snažil zachytit dané místo ze stejného úhlu pohledu, jaký měli autoři dobových snímků před 50 až 100 lety. Kniha vyšla v nákladu 1 500 kusů a je neprodejná. K nahlédnutí je na www.posazavi.com v rubrice Publikace.

Kniha „Jankow 1645“ přibližuje jeden z nejkrvavějších vojenských střetů třicetileté války na českém území. Připomíná tragickou událost evropských dějin, bitvu u Jankova

Daenemark srovnání s historickou postavou spjatou s hradem Krakovec. Nezasťirá ale, že se nechal inspirovat okolím, takže by se prý někdo v některé z figurek mohl klidně poznat.

Pořešín už zázemí vyřešil

Projekt pomohl i hradu Pořešín. Nevyhovující zázemí u hradu pomohla vyřešit nová bezbariérová zděná přístavba. Je v ní moderní sociální zařízení a podkrovní prostor pro výstavní expozice a spolkovou činnost. Hradem návštěvníky provede nová naučná stezka.

Příručka středověkého poutníka

Jak se ve středověku cestovalo, jaké nástrahy museli pocestní překonávat, připomene Příručka středověkého poutníka, která je dalším z výstupů projektu. Prozradí, kde vandrovníci hledali útočiště pro znavená těla, jak překonávali hory, řeky a hvozdy, jak bojovali proti lapkům i přírodním živlům.

Ve Voticích bylo otevřeno nízkoprahové zařízení pro děti a mládež

Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež, jehož vznik iniciovala pracovní skupina prevence kriminality při městu Votice, zahájilo v září svou činnost. Toto zařízení je nově vy-

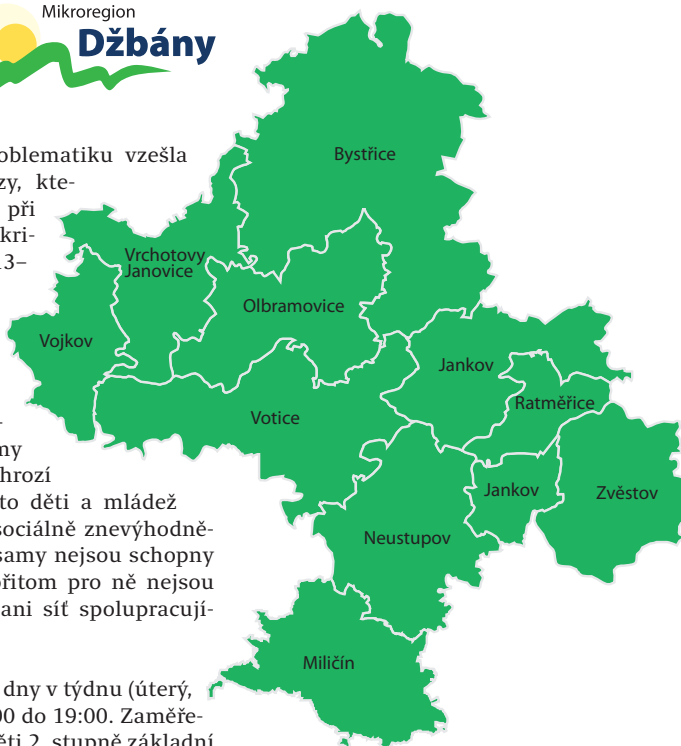

budovanou sociální a volnočasovou službou. Bude poskytovat zábavu i pomoc mládeži, především té její části, která jinak nemá vyžití nebo má potíže v soužití s ostatními. Službu budou poskytovat odborní pracovníci z organizace YMCA Praha. Nízkoprahové zařízení bude hlavně vytvářet bezpečný prostor, tedy místo, kde cílová skupina nebude vystavena rizikovému trávení volného času. Pracovníci budou vytvářet volnočasové aktivity, pomáhat například s doučováním dětí a především jim budou oporou v řešení strastí a problémů, se kterými si mladí lidé nevědí rady.

Nutnost řešit tuto problematiku vzešla z bezpečnostní analýzy, která byla uskutečněna při tvorbě Plánu prevence kriminality pro léta 2013–2015. Analýzou bylo zjištěno, že ve Voticích jsou velké skupiny dětí a mládeže (včetně romské), které nevhodně tráví volný čas, mají problémy ve škole, se zákonem, hrozí jim soudní postih. Tyto děti a mládež obvykle pocházejí ze sociálně znevýhodněných rodin, které jim samy nejsou schopny pomoci. Ve Voticích přitom pro ně nejsou žádné vhodné služby ani síť spolupracujících odborníků.

Zařízení je otevřeno tři dny v týdnu (úterý, středa, čtvrtek) od 14:00 do 19:00. Zaměřeno bude převážně na děti 2. stupně základní školy. Provoz zajistí dvě pracovnice, jedna na celý úvazek, druhá na půl úvazku. Toto zařízení je financováno z dotace, kterou vypisuje Ministerstvo vnitra ČR v rámci Programu prevence kriminality, a z rozpočtu

města Votice. Z dotace MV bylo získáno 163 000 Kč a z městského rozpočtu byla uvolněna částka 100 000 Kč.

Jan Počepický

Letem světem mikroregionem Džbány

V **Jankově** dokončují výstavbu chodníku u rybníka Hrad. Tato akce podpořená ze Státního fondu dopravní infrastruktury přispěje ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu a chodců.

V rámci dotace ze Středočeského kraje probíhá výstavba nového chodníku v centru obce **Zvěstov**. Celkové náklady činí téměř 1 milion Kč. Akce je částečně hrazena z dotace Středočeského kraje.

Hejtman Miloš Petera slavnostně otevřel zrekonstruovanou ulici Pražskou ve **Voticích**. Páteří komunikace města byla spolufinancována z ROP Střední Čechy.

Ve **Vrchotových Janovicích** dokončili intenzifikaci čističky odpadních vod. Na realizaci projektu získal městys téměř 4 miliony Kč z Fondu životního prostředí a zemědělství Středočeského kraje.

Žáci 4. tříd místních základních škol se učí podle nových učebnic, které pro ně připravili jejich předchůdci v rámci realizace projektu **Dětská vlastivěda Mikroregionu Džbány** podpořeného Ministerstvem pro místní rozvoj.

Město **Bystřice** v letošním roce obnovuje tradiční aleje. V rámci projektu podpořeného Ministerstvem životního prostředí

vznikají nové švestkové, třešňové a dubové aleje.

Lucie Krubnerová

Tradiční regionální akce se povedly

V letních a podzimních měsících se v Mikroregionu Džbány uskutečnila celá řada již tradičních akcí. Mezi nejvýznamnější patřila prázdninová Porcinkule, podzimní Cyklotulák a votické Svatováclavské slavnosti.

Hlavní mši letošní poutní slavnosti **Porcinkule** celebroid kardinál Dominik Duka. Slavnost připomněla působení františkánského řádu ve Voticích. V rámci obnovené tradice si místní i návštěvníci připomínají vysvěcení klášterního kostela sv. Františka z Assisi. Historicky první doložená pouť se

konala již v roce 1223. V průběhu historie se na ni však zapomělo a obnovována je až v posledních letech. Letošní program byl připraven na celý víkend a jeho vyvrcholením byl průvod z kostela na votické náměstí během hlavní nedělní mše. Nejen vzhledem k příjemnému počasí dorazilo do Votic mnoho poutníků. Pro ně byly kromě duchovního programu nově připraveny i okurky rychlokvašky, které rovněž navazují na postupně zapomenutou tradici.

Rovněž podzimní **Cyklotulák**, také tradiční

akce, organizovaná provozovatelem penzionu a restaurace U Modré kočky ve Voticích Lubošem Mudrou, se povedla. Nadšení fan-

dové cykloturistiky měli možnost se pokochat krásami regionu na trasách Votické kopretiny a dle svých schopností zvolit tu nejoptimálnější – Mléčnou, Zkušnou nebo Libovou. Letošní ročník byl okořeněn slavnostním pasováním účastníků blanickým rytířem v plné zbroji.

A ani letošní ročník votických **Svatová-lavských slavností** neklamal. Z tradičně bohatého kulturního

programu si vybrali všichni. Nechyběl zahajovací průvod městem, Štěpán Kojan, skupina Poprask, Generace Rock, Wohnout, his-

torická mučirna ani netrpělivě očekávaný ohňostroj, který naplnil nově zrekonstruované votické náměstí k prasknutí. Návštěvníci i obyvatelé města měli možnost navštívit bohatý doprovodný program – tradiční bohoslužbu, výstavu drobného zvířectva, ochutnávku vín, keramickou dílnu, pouť nebo zpřístupněný židovský hřbitov a depozitář místního Vlastivědného klubu.

Lucie Krubnerová

V Olbramovicích byl otevřen Spolkový dům Karla Pollaka

V Olbramovicích byl 26. září slavnostně otevřen Spolkový dům Karla Pollaka. Vznikl rekonstrukcí bývalé sýpky hospodářského dvora, tzv. špýcharu. Již týden po otevření se ve špýcharu konalo první divadelní představení.

Na projekt obdržela obec Olbramovice dotaci ve výši 6 321 483 Kč z Regionálního operačního programu Střední Čechy. Realizaci stavby prováděla firma HORA, s.r.o. od listopadu 2013 do července 2014. Autorem projektu je Ing. arch. Karel Císař a jako stavební dozor investora působil Jan Suchomel.

S myšlenkou vytvořit z chátrající budovy špýcharu kulturní centrum obce přišel Vladislav Kaska, který v Olbramovicích založil sdružení Olbramovická tvrz, podporující záchranu tohoto historického objektu. Na tento nápad navázal v roce 2011 Rodinný klub Džbánek, který ve špýcharu uspořádal několik akcí pro děti i dospělé – například divadelní představení nebo výstavu. V tomtéž roce požádala obec o dotaci z Regionálního operačního programu Střední Čechy na projekt „Rekonstrukce objektu sýpky na spolkový dům“.

Památkově chráněná sýpka hospodářského dvora je zbytkem jedné z tvrzí, jejíž typ lze

zařadit do 14. století. Vyhodnocení půdorysu přízemí sýpky ukazuje na jihu čtvercovou místnost jako součást celého obdélného půdorysu. Tato místnost má na stěnách výrazné otisky půlkruhových čel valených kleneb a fragmenty starých omítek. Místnost má dřevěný trámový strop. Tato – původně obranná věž – navazovala na zděnou obvodovou zástavbu.

V 16. století proběhla renesanční přestavba tvrze, opět pro obytné účely. Do této doby lze zařadit sgrafita v jižní části objektu, dnes částečně obnovená. Okna na věži, ale i na obytném stavení byla většinou v osách dnešních oken.

Další rozsáhlá přestavba tvrze pro obytné účely proběhla v 17. století a byl při ní vložen dřevěný trámový strop do čtvercové místnosti s otisky, tehdy již bez kleneb. Dendrochronologický průzkum zachytil časový horizont těžby stromů do roku 1664. Objekt sloužil obytným účelům až do první čtvrtiny 18. století, kdy byl skutečně přestavěn na funkční sýpku. Z této doby pocházejí také dnešní dřevěné konstrukce stropů (kromě stropu nad místností s otisky kleneb). Dendrochronologický průzkum datuje těžbu trámů do roku 1715. V první třetině 18. století dostalo průčelí podobu s lezení, okny dnešního tvaru, které byly vestavěny do ploch starších okenních otvorů. V první polovině 19. století dostala sýpka současnou krovovou konstrukci.

V roce 1873 koupil sýpku s hospodářským dvorem Jakub Pollak. V této době byla objevena a někde i doplněna renesanční sgrafita na průčelích a provedeny další úpravy sýpky. Rodina Pollakova zde bydlela až do začátku 2. světové války, kdy byla donucena odejít.

Rekonstrukce špýcharu respektuje jeho historický vývoj a objekt bude současně sloužit při pořádání kulturních aktivit v obci. V bývalé obranné věži je vybudovaná menší spolková místnost. Sál v přízemí slouží jako

výstavní místnost. V současnosti jsou zde vystaveny fotografie z průběhu rekonstrukce a z akcí pořádaných před rekonstrukcí. Současně je možné zhlédnout výstavu k 80. výročí SK Olbramovice.

V prvním patře se nachází víceúčelový sál pro 100 návštěvníků, který může sloužit k pořádání divadelních představení, koncertů nebo větších společenských aktivit. Ve špýcharu se nachází také zázemí pro přípravu občerstvení, možnost posezení a nově byla vybudována i sociální zařízení na dvoře u sýpky.

Díky rekonstrukci nevyužívané, chátrající budovy špýcharu vzniklo v Olbramovicích kulturní centrum obce s možností širokého využití pro občany obce.

Eva Křížková,

s použitím materiálů Ing. arch Karla Císaře

Rozhledna Špulka je hojně navštěvovaným místem

Návštěvnost vrchu Březák, kde od dubna 2014 stojí nová rozhledna, překonala veškerá očekávání. Původní záměr vytvořit v území mikroregionu CHOPOS středobod se v letošní sezóně potvrdil na 100 procent. Nemůžeme s jistotou spočítat počet návštěvníků, protože zde nemáme žádný systém, který by to sledoval, ale lze při střízlivém odhadu uvést minimální číslo 50 000 lidí, a to se držíme při zemi. O prázdninách byla rozhledna doslova v obležení. Je skvělé, že je navštěvovaná i opakovaně. Stala se pro řadu lidí místem pravidelných procházek a cyklistických vyjížděk.

Letošní sezóna končí posledním dnem v roce, kdy jsou rozhledny, vyhlídky, různé vrcholky hojně navštěvovaným místem. Lidé z různých důvodů vyrazí do přírody a hledají vrcholky, které chtějí zdolat. Tří-

bí si myšlenky, shazují vánoční kila, hledají pohyb, možná, že někteří vyhlíží nový rok s větším či menším očekáváním. Věřím, že se rozhledna Špulka zařadí koncem letošního roku mezi podobně navštěvované cíle.

Dostává se nám také spousty kladných ohlasů. Máme z toho velkou radost a je to ocenění pro všechny, co se na tomto projektu podíleli. Některé zde ocitujeme:

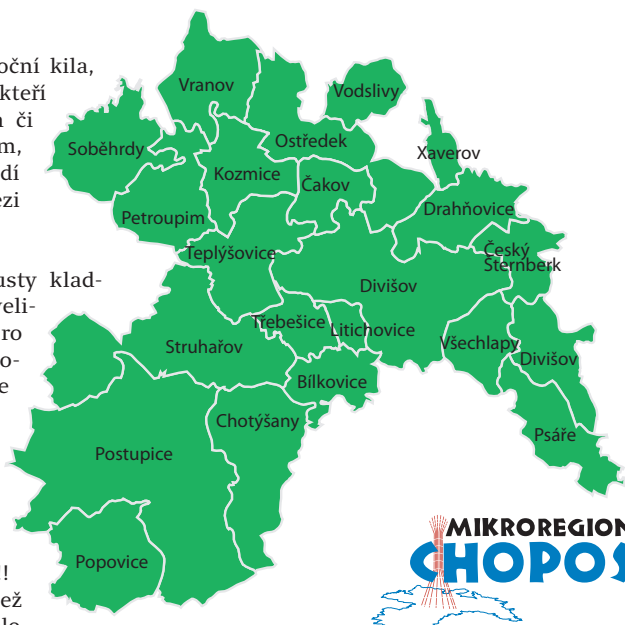
* „Jsem nadšen! Rozhledna je pěkná, výstup je ulehčen odpočívadly, a ač jsem kardiak, výstup jsem zvládl bez problémů. A ten výhled!!! Troufám si říci, že je lepší než z Blaníku! Zabírá totiž větší plochu. Je to prostě nádhera!!!“

* „Navštívili jsme rozhlednu Špulka a byli jsme nesmírně mile překvapeni, jak se vám povedla. Zúčastnili jsme se i akce «Noční výstup na Špulku» a opět nás návštěva potěšila. Samotná rozhledna i krásná naučná stezka k ní je dílem lidí, kteří vědí, co dělají.“

* „Very nice trail and beautiful grounds for everyone in the family. Oregon, USA“ (Velmi pěkná stezka, krásné okolí pro všechny z naší rodiny.)

* „Velmi obdivujeme konstrukci a celkové pojetí rozhledny. Je to příkladná spolupráce mnoha obcí a spolků.“

Během příštího roku chceme dokončit dřevěný chodník s altánem, doplnit stezku o několik naučných panelů a dřevorezby. V zimních měsících budeme opravovat naučná místa, která jsou kvůli velkému zájmu už opotřebovaná. Někde proto musíme zvolit odolnější materiály.

Rádi bychom u rozhledny pořádali pravidelné kulturní akce. V letošním roce jsme na konci prázdnin uspořádali Půlnoční výstup na rozhlednu, která byla po celý večer osvětlená. Rozhled po noční krajině a pohled na světlem ozářené obce byl nevšedním zážitkem. Děti se podívaly na večerní pohádku a dospělí si i zatančili. Večer zpočátku nevypadal vůbec dobře. Před sedmáctou hodinou začalo silně pršet a dlouho nepřestávalo. V 18:00 jako mávnutím proutku déšť ustal a otevřela se nádherná scenérie barev zapadajícího slunce a kapající vody. Počet účastníků (minimálně 500 lidí) překonal očekávání. Pro děti jsme podél stezky umístili solární lampičky. Vypadaly jako malé bludičky a dle ohlasů se moc líbily. Někomu se ale líbily tak moc, že si několik z nich odnesl. Věříme, že se akce povedla a chceme ji v příštím roce zopakovat. O všem, co se u rozhledny chystá, budeme dopředu informovat. Sledujte webové stránky nebo facebook.

Miroslav Kratochvíl

Sbírka Kola pro Afriku

Obec Struhařov se připojila k celorepublikové akci a vyhlásila sbírku starých či nepojízdných kol. Opravená funkční kola pak budou poslána do Gambie dětem, aby na nich mohli jezdit do školy.

Kola je možné přivést do sběrného dvora ve Struhařově do 29. prosince 2014. Potom budou převezena do dvora fary kostela sv. Mikuláše Na Karlově, kde je hlavní sběrné místo pro Benešov. Odtud se pak odvezou do Ostravy a dále do věznice v Heřmanicích, kde je vězni kola opraví. Funkční kola pak poputují do Gambie.

Iniciátorem první sbírky v Benešově byl letos v létě MUDr. Karel Navrátil, kterému se

podařilo nashromáždit devatenáct kol. Podruhé bylo s pomocí benešovských farníků již kol pětadesát. Podaří se nám toto číslo do třetice společně překonat?

Máte-li doma nepotřebné kolo nebo jeho součásti, odvezte je do sběrného dvora ve Struhařově nebo přímo do dvora fary kostela sv. Mikuláše Na Karlově v Benešově, kde je stále otevřeno.

V Gambii se děti nerodí do blahobytu, ale od malička se potýkají s obtížemi, které nemohou samy ovlivnit. Škola bývá i několik kilometrů vzdálená, a tak rodina často místo vzdělání své děti nechává doma, aby pomáhaly s obživou. Darovanými

koly těmto dětem můžeme umožnit cestu ke vzdělání a nabídnout jim příležitost lepších zítřků.

Více o celorepublikové akci na www.kolaproafriku.cz.

Marie Zelenková

Otevírací doba sběrného dvora ve Struhařově do 29. 12. 2014:

pondělí	17–18 hodin
pátek	16–17 hodin
sobota	8–9 hodin

Mateřská škola ve Stříbrné Skalici bude rozšířena o 24 míst

Zvýšení kapacity předškolního zařízení a zlepšení jeho dostupnosti i pro děti ze sociálně slabších rodin bude docíleno rozšířením prostor mateřské školy ve Stříbrné Skalici. Nástavbou části provozní budovy obce vznikne nová třída pro 24 dětí. Celková kapacita školky se tím zvýší na 74 dětí. Předpokládaná hodnota projektu je šest milionů korun, z toho 80% pokryje dotace z ROP Střední Čechy a zbytek uhradí obec ze svých zdrojů. Poskytovatel dotace se zavázal poskytnout dotaci ve výši 5 235 000 Kč.

Poptávka po místech v mateřské škole ve Stříbrné Skalici byla v důsledku nárůstu dětí v posledních letech vyšší než nabídka. Někteří rodiče proto museli s dítětem zůstat doma, nebo hledat předškolní zařízení v jiných obcích a městech či v soukromých zařízeních, což bylo dražší. Obec se proto rozhodla tuto situaci řešit vybudováním třetí třídy, která nejen zvýší dostupnost této služby, ale také pomůže vytvořit vazbu dětí na místo, v němž žijí. Rozšíření prostor mateřské školy o jednu třídu řešilo zastupitelstvo obce již v roce 2010 a rozhodlo uzavřít smlouvu s Ing. arch. Mityskou na zhotovení projektu včetně všech povolení.

Mateřská škola se nachází v zadním traktu budovy obecního úřadu, která v uplynulých dvou letech prošla rozsáhlou rekonstrukcí. Na ploché střeše nad kuchyní a jídelnou MŠ, do níž zatékalo, vznikne nástavbou podkrovní místnost, šatna, umývárna, sociální zařízení a kabinet pro pedagogy s odpovídajícím zázemím. Součástí projektu bylo i rozšíření přípravné jídelny a její propojení s novou školní třídou. Ze třídy je přístupná také malá terasa, která se dosud nevyužívala. Součástí

projektu je v přízemí bezbariérové sociální zařízení.

Stříbrná Skalice má včetně tří spádových obcí (Kostelní Střimelice, Hradové Střimelice a Hradec) zhruba 1 290 obyvatel. Jejich počet se za posledních 20 let zvýšil o polovinu. Obec hospodář s rozpočtem kolem 20 milionů korun ročně a nemá žádné dluhy.

Nové zábavně terapeutické centrum Therapy4U v Choceradech

Therapy4U je nový edukativní animo- a muzikoterapeutický projekt manželů Šmalcových, kteří ve svém centru v Choceradech zábavně naučnou formou poradí, na co vše se připravit, když si chcete pořídit domů nějaké zvířátko a jak správně o něj pečovat. To vše se děje za přímé účasti zvířátek (canisterapeutické fenky, felinoterapeutické kočky, dospělé africké želvy, tři dospělých evropských želv, teddy morčat, zakrslého králíčka a afrického šneka). Všechna zvířátka milují děti a můžete se s nimi po celou dobu mazlit pod dohledem zkušeného animoterapeuta, povídat si o nich. Na vlastní oči se přesvědčíte, že různá

zvířátka mohou žít bez problémů společně. Během programu si také zazpíváte mimo jiné písničky o zvířátkách za doprovodu harmoniky, která dětem zprostředkovává nejen jedinečný hudební zážitek, ale též podporuje jejich další psychomotorický rozvoj.

Program je velmi variabilní a je určen jak pro dětské skupiny, školky a školy, tak pro domovy seniorů, stacionáře apod. Je možné jej zhlédnout v choceradském centru i s ním vyjet do jednotlivých zařízení. Jednotlivé aktivity lze provádět též samostatně.

Choceradské centrum jako jedno z mála nabízí speciální terapii pro děti k odbourání různých fobií a k rozvoji motoriky, verbálního rozvoje či celkového odblokování dítěte v případě posttraumatického stresu apod.

Therapy4U
www.therapy4u.cz
info@therapy4u.cz
 tel.: 776 267 800

Vítejte v Pohoří – na velké mýtině uprostřed lesů

„Jsme velká mýtina uprostřed lesů,“ říká o své obci starosta Pohoří Miroslav Králík. A doufá, že to tak vydrží minimálně pár

desítek let. Přání „zůstat vesnicí pro nás i naše děti“ má podle něj většina zastupitelů. Louky, lesy, pole a traktory by tak z okolí Pohoří, pod nějž spadají ještě obce Chotouň a Skalsko, zmizet neměly. A starosta doufá, že v boji proti případným developerům jim „pomůže“ i sama příroda – celé katastrální území obce je součástí Přírodního parku Střed Čech.

První písemné zmínky o Pohoří jsou z 13. století, samostatnou obcí se však stalo až v roce 1918, do té doby bylo součástí Jílového u Prahy. Na rozdíl od některých okolních sídel se Pohoří daří regulovat bytovou výstavbu. Počet jeho obyvatel ale přesto stoupá. Žije tu asi 320 lidí, tedy o polovinu víc než před deseti lety. K trvalému pobytu se hlásí chataři a chalupáři, kteří sem odešli na důchod a byty v Praze nechali mladým.

„Očekáváme, že nárůst bude ještě intenzivnější, protože jsme v minulých letech rozhodli o tom, že zastavíme proluky ve vesnicích. Chceme řízený rozvoj, územní plán počítá s tím, že se obec zcelí, vytvoří se nové komunikace, aby dopravní obslužnost byla jednodušší,“ dodal starosta. Rádi by také obec „omladili“, aby rodiny s dětmi neodcházely do měst. Obec stavební pozemky nemá, podporuje ale soukromé majitele, kteří nabízejí kolem 20 parcel.

Nová školka

Dalším z kroků, jak udržet mladé lidi v obci, bylo otevření mateřské školy. „Byla to nečekaná investice, vlastní školku jsme neměli, děti chodily do předškolních zařízení v Jílovém, Sulici, Kamenici a Kostelci. S rostoucím počtem dětí ale tyto školky začaly dávat přednost místním a pro naše v nich nebylo místo. Na popud maminek, které sepsaly petici, jsme se to rozhodli řešit. Nejdřív jsme chtěli založit klub nebo lesní školku. Nakonec jsme se rozhodli vybudovat mateřskou školu,“ přiblížil starosta. Obec je majitelem budovy restaurace, která neprosperovala, proto nájemci vypověděla smlouvu, zpracovávala projektovou dokumentaci a přízemí ob-

jektu přestavěla na mateřskou školu. „Chtěli jsme to stihnout do začátku školního roku, zvládli jsme to přes zimu, kdy stavební firmy nemají zakázky. Plánovanou cenu 1,3 milionu korun jsme v soutěži stáhli na 980 000 korun a ušetřené peníze jsme pak dali do vybavení školky. Investici jsme zaplatili ze svých zdrojů,“ poznamenal starosta.

Kapacita školky je 20 dětí a hned první den zápisu byla zaplněna. Navštěvuje ji hodně malých dětí, které jiné školky kvůli nedostatku míst neberou. Tím ale vyvstal nový problém

– kam umístit další předškoláky. Obec už nechala zpracovat projekt na rozšíření školky. Ta se nachází v areálu koupaliště, kde je také sjezdovka a sad, kam chodí srnky z nedalekého lesa. „Budova je dost velká, jsou tam dvě volná patra. V budoucnu bychom v objektu rádi otevřeli také družinu a možná i základní školu. Ředitelka mateřské školy má s jejím vedením zkušenosti, chtěla by se do toho pustit a maminky ji v tom podporují,“ uvedl starosta. Otevření školy by ale podle něj bylo velkým soustem, a to nejen finančním – její vybudování by přišlo na asi 13 milionů korun a na to už obec nemá po-

středky, bude žádat o dotaci. „Ale nebojíme se toho, protože tu máme spoustu šikovných lidí. A vycházíme také z toho, že v nedalekém Jílovém a dalších obcích v okolí masivně přibývá obyvatel, hlavně mladých rodin, které budou shánět místa ve škole pro své děti,“ nastínil starosta.

Zpronevěra a povodně

Uplynulé čtyři roky nebyly pro obec jednoduché. Plány nového vedení radnice v roce 2010 zkřížila odhalená zpronevěra. Hospodaření obce se postupně podařilo dát do pořádku. První velkou investicí byla rekonstrukce místní komunikace za asi 1,3 milionu korun, kterou se podařilo udelet bez dotací. V roce 2013 ale přišly nejhorší povodně v novodobé historii obce. Poškodily místní komunikace, které se s velkým úsilím podařilo opravit. Zprvu pomohl Středočeský kraj, který obci dal 300 000 korun, dalších 1,7 milionu korun poskytl stát. „Díky dobrému hospodaření jsme mohli ze svého do-

platit spoluúčast a zrekonstruovat prakticky všechny komunikace poškozené povodní,“ řekl starosta.

Vydatnými pomocníky při likvidaci následků povodní se podle něj stali dobrovolní hasiči. Patří zároveň k hybatelům společen-

ského a kulturního života v obci. Pořádají dětské dny, hasičská cvičení, mikulášskou zábavu, čarodějnice, setkání seniorů, na halloween vyřezávají s dětmi dýně a pořádají lampionový průvod, pouštějí lampionky, pod jejich taktovkou se rozsvěcí vánoční strom v obci, sekají trávu... „Je toho opravdu hodně, co dělají. Snažíme se jim za to odvděčit, každoročně je podporujeme částkou od 50 000 do 100 000 korun, pořídili jsme jim nové auto,“ vypočítal starosta.

Miroslav Králík stál v čele obce už v letech 1992 až 2002. Tehdy vedení obce připravilo kompletní plán výstavby vodovodu a kanalizace s čistírnou odpadních vod, koupilo k tomuto účelu za 10 milionů korun areál bývalého školicího a rekreačního střediska ministerstva vnitra se zdroji pitné vody a rozlehlým pozemkem. Záměr postupně realizovalo nové zastupitelstvo, obec si na to a další investice vzala úvěr, který ji zatíží do roku 2018. Letos už obec splatila jednu půjčku od Státního fondu životního prostředí. Do dalšího volebního období tedy vstoupila jen s jednou půjčkou, navíc jí na účtu zůstalo 4,5 milionu korun, což se rovná jejímu ročnímu rozpočtu. Kdo ale bude obecní kasu v následujících čtyřech letech držet, zatím není jasné. Rozpory mezi nově zvolenými zastupiteli byly tak zásadní, že část jich odstoupila a v obci se budou muset opakovat komunální volby.

Končící zastupitelstvo je podle starosty pyšné na to, že dokázalo obec postavit na nohy, stabilizovat její hospodaření a následníkům ji předává s finanční rezervou.

jt

S Jiřím Stibůrkem o občanské společnosti, Eskymácích a lavině kamení

Podnikatel, filantrop, dobrodruh, snílek... V Jiřím Stibůrkovi je od všeho kousek. Je nejen majitelem prosperující firmy, ale také štedrým donátorem. Svou dlaň, ale hlavně srdce, otevírá regionu, který je mu domovem – Benešovsku. „Narodil jsem se v Karlových Varech, ale od čtyř let jsem doma tady, do základní školy jsem chodil v Netvořicích, bydlím v Benešově. Jsem lokální patriot, ale považuji se i za světoobčana,“ říká muž, který příští rok oslaví abrahámoviny.

O Eskymácovi a rybě

„Mám v sobě něco, co mě neustále nutí začít nově věci, proto jich dělám tolik najednou. Rád pomáhám lidem, ale mám jeden zásadní problém – neposílám peníze nadacím. Držím se hesla ‚Dej Eskymácovi rybu, nasytíš ho na jeden den, nauč eskymáka chytat ryby a nasytíš ho na celý život‘. Než bych rozdával peníze, raději vymyslím něco, co může pomáhat a sloužit dlouhodobě,“ říká. Bližící se životní jubileum je pro něj důvodem k malé inventuře: „Chci se pak dál věnovat jen věcem, které mě baví a mají smysl. Mám potřebu dělat něco pro lidi, nejen pro sebe, chci být užitečný.“

Od slov k činům neměl Jiří Stibůrek nikdy daleko. Založil nebo stál u zrodu čtyř občanských sdružení spojených s regionem: Spolku rodáků a přátel muzea v Netvořicích, Spolku přátel Chvojena, Občanského sdružení přátel díla Stanislava Holého a sdružení Konopištský medvěd. Všechny jejich členy spojuje láska k regionu. „Tomu se podle mne říká občanská společnost, o které mluvil první polistopadový prezident Václav Havel. Můžete být členem kterékoliv politické strany, můžete být apolitici, ale když se sejdete u jednoho stolu, musí jít politické názory stranou. Spolek podle mě nemůže jít do komunálních voleb a musí se držet hlavní myšlenky, která ho spojuje. Můžeme se bavit o tom, jestli chceme medvědy na Konopišti, jestli chceme obnovit krásu Chvojena nebo udržet dílo Stanislava Holého, ale ne o tom, jestli tu má být, nebo nemá být dálnice,“ myslí si Jiří Stibůrek.

Která z iniciativ je mu nejbližší? „To je těžko říct, spoluvlastním autorská práva k dílu Stanislava Holého. Mám rád Chvojen, to místo má na mě úžasný vliv – jezdím tam, když je mi špatně, když mě někdo našteve nebo když potřebuju dobít energii. Potěší mě, když se něco povede netvořickému spolku rodáků,“ vypočítává. Ale asi nejvíc času teď věnuje sdružení Konopištský medvěd, které si dalo za cíl rozšířit chov medvědů na zámku Konopiště.

O kameni, který spustí lavinu

„Chci být ten, který kopne do kamene a potom už jen pozoruje, jak se ta lavina valí bez jeho přičinění z kopce,“ charakterizoval Jiří Stibůrek svou nejnovější iniciativu. Přál by si, aby se do výběhu u zámku Konopiště znovu vrátili medvědi, které tam choval poslední majitel panství František Ferdinand d'Este. „Jsem bytostně přesvědčen, že medvěd je součástí nejlepších tradic regionu a pro jeho propagaci znamená víc než cedule u dálnice,“ poznamenal. Podobnou zkušenost podle něj zaznamenali i provozatelé restaurace Stará myslivna, kteří pod zámek Konopiště před časem vybudovali malou oboru s muflony, daněk a jeleny – brzy se stala vyhledávanou turistickou atrakcí.

Jiří Stibůrek dokáže své nápady realizovat, i když pro ně nezíská patřičnou podporu. Příkladem je připomínka letošního 100. výročí sarajevského atentátu na Františka Ferdinanda d'Este. Jiří Stibůrek nechal vyrobit pamětní medaili s posmrtnými maskami arcivévody a jeho manželky Žofie z Hohenbergu, která je replikou původní plakety z roku 1914. Tragickou událost evropských dějin připomněl také dvěma speciálními vydáními svého týdeníku Jiskra a grafickým listem z dílny „korunního prince“ české grafiky Petra Minky. Medaile, grafický list i noviny jsou ještě v omezeném množství k dostání. „Dělám to kvůli sobě. I kdyby mi nikdo nepoděkoval, mám z toho dobrý pocit, a když mě někdo pochválí, jsem za to samozřejmě rád,“ říká Jiří Stibůrek. A co na to jeho rodina? „Manželka i malá dcera by si asi dokázaly představit, že s nimi budu víc, ale myslím si, že jsem s nimi hodně a intenzivně. Jsem dobrý organizátor, umím si najít schopné spolupracovníky. Vyplatilo se mi, že si vybírám lidi podle lidských, ne odborných vlastností. Dám jim impuls a oni to musí dotáhnout do konce,“ dodal Jiří Stibůrek.

O sekvojovci a jiných stromech

Nápadů má Jiří Stibůrek na rozdávání. Trápí ho například neutěšený stav konopištského zámeckého parku, který podle něj nedoznal za posledních 100 let větších změn, je přestárý, plný náletů a umírajících stromů. Byl by proto rád, kdyby se proměnil v kultivovaný lesopark. Čeká ho ale nesnadný úkol – získat pro svou vizi kompetentní úřady. Protože je ale mužem činu, pustil se do boje s větrnými mlýny po svém – v parku vysadil několik sekvojovců – jehličnanů dorůstajících impozantních rozměrů. „Takové stromy nesázíte pro vnoučata ani pravnoučata. Žijí tisíce let a to se mi líbí,“ říká. Podobným způsobem se v krajině kolem Netvořic a Benešova začínají jeho přičiněním objevovat stromy jeřabiny aronie černé.

Jiří Stibůrek je příkladem, že jeden člověk mnohdy zmůže víc než dav. „Neptám se a konám, je to moje vlastní rozhodnutí. Jsem přesvědčený, že to mnohdy není ani o penězích, ale o nápadu a já jich mám až moc,“ shrnul benešovský filantrop.

Podpořte konopištského medvěda Jirku!

Občanské sdružení Konopištský medvěd vyhlásilo sbírku na podporu chovu medvědů u zámku Konopiště. Prvním cílem je rozšířit stávající výběh tak, aby bylo možno v případě nutnosti oddělit samici medvědice s medvidětem od táty medvěda, a současně tak zásadním způsobem zvýšit komfort jejich života. Získané peníze budou použity také na údržbu výběhu, plat medvěďáře, potravu pro medvěda a pořízení nové medvědice.

Zájemci mohou přispět na sbírkový účet u GE Benešov 66666 66666/0600 nebo prostřednictvím dárcovských zpráv DMS KONOPISTE nebo DMS ROK KONOPISTE na telefon 87 777. V prvním případě je cena 1 DMS 30 Kč, z toho konopištský medvěd obdrží 28,50 Kč, v druhém případě je cena 12 DMS 360 Kč, z toho konopištský medvěd dostane 342 Kč. Více informací na <http://medved.konopiste.eu>

**SBÍRKA
Konopištský
MEDVĚD**

**příspěvek 30Kč měsíčně
(po dobu jednoho roku)**
**SMS ve tvaru: DMS ROK KONOPISTE
na tel. číslo: 87 777**

**SBÍRKA
Konopištský
MEDVĚD**

jednorázový příspěvek 30Kč
**SMS ve tvaru: DMS KONOPISTE
na tel. číslo: 87 777**

Výlet do smaltovaného království Jindry Šmídové

Stačí otevřít dřevěná vrátka a vstoupit. Před vámi se otevře malý dvorek. V zahrádce za plůtkem kvetou růže, o kousek dál před kamennou zídkou sklání hlavu k zemi usychající slunečnice. Z úkrytů ve vysoké trávě útočí na vaše nohy hravá kořata. Pod přístřeškem u zdi stodoly jsou úhledně naskládaná polínka. Vzduch tu vůbec celý voní po dřevě – právě se tu vyřezávají a brousí siluety figur do budoucího betlému. „Vetešnictví“, „Krámeček“, „Muzejíčko“ hlásají u vrat rukou psané tabulky visící na kůlu ozdobeném – jak jinak – starou smaltovanou konvicí. Staré oprýskané nádobí, tolik známé z filmů pro pamětníky, tu je konečkonců všude. Neklamný důkaz plechové záliby paní majitelky. Vítejte v království Jindry Šmídové v Netvořicích!

Rodilá Pražanka se sem přestěhovala před necelými 20 lety. S manželem, který vyráběl dřevěné hračky a dětská hřiště, tehdy sháněli vhodné bydlení, kde by byl zároveň i prostor pro dílnu a sklad materiálu. Do Netvořic se dostali vlastně náhodou. „Koukali jsme se po inzertech, chtěli jsme ven z Prahy, hledali jsme prostor k životu. Zaškrtila jsem si několik inzerátů nabízejících nemovitosti, a když jsem obvolávala jejich majitele, překoukla jsem se o řádek a vytočila jiné číslo. Paní, které jsem se dovolala, mně sice řekla, že je to omyl, ale že taky prodává domek. Slovo dalo slovo, jeli jsme se na něj podívat, líbil se nám. Byla to úplná náhoda, dům má číslo popisné 13 a třináctka je pro mě šťastná,“ vzpomíná Jindra Šmídová. Ve stavení stojícím na dohled od kostela je viditelně spokojená.

Manželovi, který bohužel před čtyřmi roky zemřel, vděčí ještě za jedno životní rozhodnutí – dala vale zaměstnání a začala podnikat. „Jsem sama sobě pánem, snažím se nedělat, co mě netěší, a rozhoduju o sobě sama. Kdo si jednou vyzkouší tuhle svobodu, už to jinak nechce,“ říká. Jedním dechem ale dodává, že to na druhou stranu vyžaduje velkou sebekázeň.

Cesta z Prahy do Netvořic

Nejprve museli zajistit nezbytné opravy netvořického domku, pak vymýšleli, co s ním udělají dál. Z kůlny, kde kdysi parkoval žebřík, vznikl útulný divadelní prostor s malou kavárnou – ideální nejen pro komedianty a muzikanty, ale také pro výstavy, besedy a sousedská setkávání. Chlívek přestavěli na malý krámeček se spoustou „maličkostí pro radost“. Úplný poklad pak ukrývá velká stodola. Proměnila se v originální muzeum smaltu. „Sbírala jsem smaltované nádobí, měla jsem ho hodně a do kuchyně už se nevešlo. Dávala jsem ho do krabic na půdu, pak jsme si ale řekli, že je to škoda, a proto jsme část stodoly proměnili v muzeum a u něj jsme otevřeli vetešnictví. A nad bytem na protější straně dvora vznikla nocležna. Už tu není nikde volné místočko, vyčerpali jsme všechny volné prostory,“ dodává.

Když po dřevěných schodech vystoupáte pod střechu stodoly, ocitnete se rázem ve světlici, kterou mnozí pamatují z příbytku

parodičů. Plechové hrníčky, hrnce, misky a mísy, talířky, džbánky, pekáče všech možných tvarů, barev a dekorů. Leží na policích nebo v kredenci, jen si sáhnout... Při pohledu na malý plecháček s červenými puntíky zavzpomínáte na letní táboření pod stanem. Nebo ta modrá konvička – podobnou jste kdysi měli doma – choďovalo se s ní do obchodu pro rozlévané mléko nebo do hospody pro vychlazené pivo. Stará kamna na dřevo, která stávala ve světlici u babičky – v duchu už vidíte buchy, které vytahovala z dechu trouby. Pánvičky, lívanečníky, formy na bábovky – radost pohledět! A mnohé z nich mají svůj příběh.

„Dostala jsem třeba hrníček od paní, která mi napsala, že ho kdysi našla a že celý život s ní putoval z domácnosti do domácnosti,“ popsala Jindra Šmídová. Svou sbírku pořád doplňuje, i když smaltovaného nádobí lidé hodně vyházeli, občas se prý ještě najde, třeba na nějaké půdě. „Občas mi přijde balíček, většinou od starších lidí, kteří píšou, že mi danou věc posílají, protože vědí, že až umřou, mladí by ji vyhodili. Sem tam také někdo přijde a něco smaltovaného osobně přinese – tím si zajistí doživotní volný vstup do muzea,“ říká Jindra Šmídová. Nakupuje také v obchodech se starožitnostmi,

na burzách, bleších trzích. „Ještě z daleka nemám všechno, existují věci, po kterých toužím,“ směje se. Ve sbírce jí chybí například smaltované hodiny nebo smaltovaný škopek na dojení. „Věcí, které postrádám, je víc, třeba dětské nádobičko, nemám ho moc, teď jsme udělali malý pokojíček pro panenky a v kuchyni je spousta volného místa,“ podotkla. Muzeum navštěvují hlavně lidé střední a starší generace nebo cizinci.

Malé radosti velké sběratelky vzpomínek

Jindra Šmídová vystudovala uměleckoprůmyslovou školu v Železném Brodě, sklářskému řemeslu se ale nevěnovala. Pracovala jako aranžérka, vdala se a na svět přivedla tři děti. „Když jsem s nimi byla doma, zkoušela jsem vyrábět bižuterii, sama ji ale nenosím,“ poznamenala.

Je ráda mezi lidmi, baví ji malovat (s obrazy se ale nerada loučí), ráda chodí do přírody, jezdí na výlety. Televizi nemá a nechybí jí, rádio poslouchá jen občas a hlavně v zimě. Umí se radovat z maličkostí – teď například z betlému, který s partnerem vyrábějí pro jedno občanské sdružení a který by měl stát na Václavském náměstí v Praze. Radost jí dělá také občanské sdružení Kolna, které založili s manželem a se stejně zapálenými přáteli. Společně pořádají jarmarky, výstavy, koncerty a zimní cestopisné přednášky – pozvou sousedy, známé, kamarády, někdo přinese koláč, uvaří se káva nebo čaj, promítá se, diskutuje. „Je to jako když přijdete na návštěvu,“ přiblížila Jindra Šmídová. Jen ji trochu mrzí, že si k nim cestu najdou spíše lidé z širšího okolí nebo Prahy než samotní Netvořičtí.

Poznáte předmět na obrázku? Zatím se nenašel nikdo, kdo by dokázal stoprocentně říct, k čemu sloužil.

<http://www.muzeumsmaltu.cz>
tel.: 776 151 343

Lišno a.s. pokračuje v tradici rybníkářství na Benešovsku

„Rybníkářství není jenom o tom, že máme kapra na Vánoce,“ říká František Kalous, statutární ředitel společnosti Lišno a.s., která má jako jednu z hlavních oblastí podnikání rybářskou výrobu. Trochu se podle něj zapomíná na to, že rybníkářství má i krajinotvornou funkci. A v posledních letech nabrala na důležitosti také schopnost vodních ploch zadržovat velkou vodu.

František Kalous ví, o čem mluví. Vždyť Lišno a.s. hospodaří na přibližně 600 ha rybníční plochy v okresech Benešov a Praha východ. Podhrázský, Semovický, Panský, Jarkovický, Hamry – jen malý výčet jmen rybníků, které tato firma obhospodařuje. Přitom málokdo ví, že rybníkářství má na Benešovsku velkou tradici. V Jankově u Votic se narodil nestor moderního českého rybníkářství Josef Šusta (1835–1914), který působil v 19. století na třeboňském panství a jehož metody chovu kapra se využívají do současnosti.

Rybníky, lesy, pole...

Někdejší Státní rybářství Benešov bylo jedním z největších podniků svého druhu v Československu – hospodařilo na rybnících od Chlumce nad Cidlinou přes Trosky a Tábor až po Mariánské Lázně. A privatizací dvou jeho středisek – Jankova a Papírny – se 1. ledna 1993 začala psát historie společnosti Lišno a.s. „Jsme menší rybářská firma, náš největší Podhrázský rybník má 50 hektarů, další pak nemají víc než 20 hektarů, což je proti jiným podnikům málo. Hospodaříme na menších, ale víc členitých vodních plochách,“ dodal František Kalous.

Zaměřují se především na chov hladkého kapra, z ostatních ryb je to amur, tolstolobik, štika, sumec, candát a lín. Živých ryb ale přijde na český trh jen minimum. „Chování lidí vůči sladkovodním rybám se nemění, kupují je stejní zákazníci, hlavně o Vánocích, už ani ne o Velikonocích. Mění se maximálně sortiment – lidé chtějí třeba to, co ochutnají v zahraničí,“ shrnul současnou situaci prodeje čerstvých ryb František Kalous. Osobně dává přednost kaprovi, který má podle něj nejvyšší kvalitu masa a jasný původ. Módní losos nebo jiné ryby se většinou chovají na farmách a přikrmují karotenem. „Pokud se loví, nikdo neví kde, a kdyby se vzalo v potaz, co všechno je v oceánech uloženo, možná že by se konzumenti vrátili k dobrému českému kaprovi,“ dodal František Kalous.

Většinu produkce firma zpracovává na export do Německa, část čerstvých ryb je určena do obchodních řetězců, mimo jiné do Kauflandu, Penny, Globusu nebo Jednoty. „Čerstvé ryby nevyrábíme do zásoby, výlovy se ukončí v druhé polovině listopadu a pak se začíná s takzvaným výběrem – ze sádek se vyberou ryby vhodné ke zpracování, které podle objednávek zpracujeme a hned expedujeme do prodejen,“ dodal František Kalous. V sortimentu má firma také ryby uzené, chlazené a mražené, které pod obchodní značkou L'FISH dodává do obchodů nebo jsou k dostání v její vzorkové prodejně v areálu společnosti na sádkách Papírna u Benešova.

Lišno a.s. se kromě rybníkářství zabývá také potravinářstvím, lesnictvím, zemědělskou rostlinnou výrobou a správou nemovitostí. V průběhu let postupně přibírala a utlumovala jednotlivé činnosti. „V současné době stojíme před největším rozhodnutím, do příštích let bude třeba udělat změny v řízení společnosti, určit, co bude hlavní náplní její činnosti,“ řekl František Kalous. Málokdo podle něj ví, že Lišno a.s. patří téměř 1 500 hektarů lesů kolem Benešova – od Černého lesa po Olbramovice. Zaměřuje se na základní lesnickou činnost založenou

na obnově lesa a těžbě. Má vlastní školky, ve kterých si vypěstuje zhruba 90 procent sadby stromků. Patří jí také obora s černou zvěří a daňky. „Vybudovali jsme u našich lesů čtyři parkoviště, kde mohou houbaři a sběrači jiných lesních plodů zaparkovat, aniž by zatarasili příjezdové cesty. Byli bychom také rádi, kdyby se v lese chovali slušně a odpadky odhazovali do přistavených košů. Pořád je totiž mezi nimi dost těch, kteří si les pletou se zahrádkou, kouří v něm, rozhazují odpadky, většina je ale slušných a my jim v návštěvě nebráníme,“ dodal František Kalous. Firma hospodaří také na asi 330 hektarech zemědělské půdy, na kterých pěstuje většinou krmivo pro ryby – ročně na to spotřebuje přes 550 tun obilí.

Zaměstnání s budoucností

Lišno a.s. má v současnosti 44 zaměstnanců, potýká se ale s nedostatkem kvalifikovaných pracovníků. „Zaměstnanci se od prvopočátku firmy moc neměnili, teď ale odcházejí do důchodu a bohužel je velký problém za ně nahradit adekvátní náhradou. Byli to ve

směs rybářů-odborníků, kteří nepotřebovali vodit za ruku, věděli, co mají dělat. Jejich nástupci se to musí nejprve naučit, je to otázka času, nedá se to ze dne na den, i když

máte nějaké vzdělání, chce to praxi, protože každý rybník je jiný. Mladí to ale nechtějí dělat na úkor volného času a soukromí,“ posteskl si František Kalous. Situaci navíc stěžuje blízkost Prahy, kam za lepšími výdělky dojíždí řada lidí. „Jsme zemědělská firma, takže výplaty u nás nejsou srovnatelné třeba s automobilkou,“ dodal František Kalous. Rybníkářství a les jsou také hodně o fyzické práci, což hodně zájemců odradí. Firmě chybí také kvalifikovaní dělníci na zpracování ryb, například udiči, protože toto řemeslo se nikde nevyučuje. „Máme navíc 12hodinový směnový režim, ale také chladné a vlhké prostředí,“ uvedl František Kalous a dodal: „Nabízíme ale v oboru zajímavé výdělky a další bonusy, máme třeba vlastní byty. Jsme však zemědělská firma, takže nikdo nemůže čekat, že přijde do práce na devátou hodinu, musíme také ctít sezónu – podzimní výlovy, jarní práce, v zimě zpracování masa.“

Velké problémy firmě způsobily i loňské povodně. Poškodily několik rybníků, z nichž sedm bylo v kritickém stavu. „Jejich oprava nás stála 15 milionů korun, z toho devět milionů korun šlo na Splavský rybník a Hamry. Museli jsme si na to půjčit a věříme, že nám stát nějak pomůže. Rybníkářství si na opravy nevydělá, protože 11 měsíců do něj jen investujete a jeden měsíc vyděláváte,“ poznamenal František Kalous. Pokud by podle něj měla firma peníze nazbyt, dala by je na opravu a údržbu rybníků, hrázných zařízení, výpustí, bezpečnostních přelivů a odbahnění rybníků.

Více informací na www.lisno.cz.

jt

Mateřské centrum Hvězdička po půl roce v nové tělocvičně

Ke konci března muselo Mateřské centrum Hvězdička opustit prostory tělocvičny, které mělo několik let pronajaté v bývalých kasárnách v benešovské Dukelské ulici. Když už to vypadalo vážně a nedařilo se najít nové vhodné prostory, kde by centrum mohlo pokračovat se cvičením dětí a rodičů, poskytlo pomocnou ruku vedení města. Nabídlo Hvězdičce k pronájmu prostory na Malém náměstí v Benešově, na místě, kde před pár lety fungovala restaurace Bedrock.

Od konce dubna tak Mateřské centrum Hvězdička provozuje pohybové aktivity pro rodiče a děti na tomto místě v centru města. „Během pár týdnů prošlo toto místo zrychlenou rekonstrukcí, kde ruce k dílu přiložili nejen řemeslníci, pracovníci Hvězdičky, ale i tatínkové a maminky, kteří se svými dětmi mateřské centrum navštěvují. Výsledkem je krásný a čistý cvičební sál, který poskytuje dostatek místa pro aktivní využití dětí a rodi-

čů,“ říká Martina Götzová, pracovnice centra, která zároveň řadu pohybových aktivit ve Hvězdičce vede.

„Jako nezisková organizace jsme velmi ocenili, že nám město vyšlo vstříc i výhodnějším nájmem než je plný komerční, který za pronajímané prostory platíme. Hvězdička vznikla před jedenácti lety a vždycky jsme se snažili pro benešovskou veřejnost dělat i něco víc, než jsou jen klasické kroužky a kurzy. Každoročně pořádáme řadu akcí od dětských zábavných hřišť, přes den bezpečnosti, návštěvu u hasičů, pohádková představení, relaxační dny pro maminky s hlídáním dětí, tematické dílničky pro děti a dílny pro maminky až po již tradiční halloweenský lampiónový průvod a mikulášskou besídku s pohádkou. Věříme, že touto cestou budeme městu jeho

podporu i nadále vracet,“ dodává Martina Götzová.

Informace o cvičení v nové tělocvičně, stejně tak jako o dalších programech a aktivitách Mateřského centra Hvězdička, najdete na www.hvezdicka.info.

Jana Čechová, předsedkyně MC Hvězdička

Muzeum umění a designu v prestižní Oxford encyklopedii

Muzeum umění a designu Benešov bude zastoupeno v prestižní Oxford encyklopedii, a to prostřednictvím svého ředitele Tomáše Fassatiho. Jeho jméno zařadili autoři do připravovaného nového vydání knihy, která přináší informace z široké oblasti témat. Tomáš Fassati tento počin chápe jako ocenění práce celého kolektivu muzea, které se už 25 let zaměřuje na prezentaci grafiky, designu a československé fotografie.

„Podobné databáze jsou velice užitečné pro různé typy odborné práce a publicistiky. Musíme to však brát s nadhledem a rezervou, protože část této encyklopedie je komerční a jsou v ní na základě poplatku zveřejněna třeba jména ředitelů úspěšných podniků nebo poslanců, což snižuje důvěryhodnost

výběru v očích veřejnosti. Vnímám proto pozitivně, že jsem byl zařazen do nekomerčního základu knihy,“ řekl ředitel muzea Tomáš Fassati. Podobnou zkušenost už má se zveřejněním svého jména v české encyklopedii osobností, která vyšla kolem roku 2000. „Zpětně to podle nás byl nejhodnotnější čin, protože se jednalo o encyklopedii čistě nekomerční, vydávanou nakladatelstvím. Kdo je kdo, které na to mělo dotace z ministerstva kultury a nepodmiňovalo to žádným komerčním efektem,“ poznamenal.

Muzea jsou podle něj v Česku oceňována jen výjimečně, například v rámci vnitrostátní soutěže, do které se musí sama přihlásit. Hodnocena jsou také formou běžné kritiky a publicistiky. „Skutečně průkazným pouka-

zem kvality pak je, když jsou z nějakých profesních důvodů oceněni jejich odborní pracovníci nebo management,“ řekl Tomáš Fassati. „Souvisí to také s tím, že spousta lidí, kteří něco umějí, by se nespokojila s platy, které jsou v naší sféře. Takže kdo v ní pracuje, tak to dělá jen proto, že ho to těší a vidí v tom smysl, nepotřebuje slávu ani osobní prezentaci. Dnešní svět je postaven především na penězích a komerci, většina lidí to akceptuje, proto přívlastek komerční u většiny projektů nemusí být vnímán negativně, je ale nutné znát jeho limity,“ konstatoval.

Oxford encyklopedie obsahuje na 5 000 hesel z různých oblastí od vědy, techniky, umění, politiky, sportu, geografie, vynálezů, architektury, literatury, designu a filozofie.

Sochařské sympozium Benešov 2014 bylo ve znamení plastu

Přiblížit veřejnosti zákulisí vzniku uměleckých předmětů a zároveň oživit městské prostory bylo cílem II. Sochařského sympozia Benešov 2014. V pomyslný ateliér se proměnilo Masarykovo náměstí, na němž se představili čtyři čeští výtvarníci – Ivan Komárek, Veronika Richterová, Taňa Vejvodovská a Dagmar Šubrtová. Sochy z plastu, které vytvořili, ozdobily benešovskou radnici i piaristickou kolej.

„Podstatou sympozia byly dvě věci. Jednak jsme chtěli uprostřed města na veřejném prostranství přiblížit veřejnosti samotnou tvorbu, tedy jak vzniká a kdo se za ní skrývá. Potom jsme chtěli umělecká díla smysluplně využít, oživit jimi město. Domnívá-

me se, že když lidé uvidí, jak umělecké dílo vzniká, budou k němu mít jiný vztah,“ říká Tomáš Fassati, ředitel Muzea umění a designu, které sympozium pořádalo. Je podle něj omylem pohlížet na umělecká díla pouze jako na výzdobu, protože pak se může stát, že je chápeme jako nepotřebnou zbytečnost. „Dobré umění má především inspirativní myšlenku, může sloužit jako podnět nebo dokonce jako provokace proti konvenčnímu myšlení, což je v dnešním komerčním prostředí plném reklamy jednou z mála cest, jak lidi zaujmout,“ dodal Tomáš Fassati.

Muzeum předpokládá, že se sympozium stane tradicí, protože ho obyvatelé Benešova přijali velice pozitivně. Zatím se ale neví,

»»»

zda některé z náročnějších materiálů, například kámen nebo železo, bude možné zpracovávat kvůli hluku nebo bezpečnosti přímo na náměstí. Otevřená je také účast výtvarníků. „Snažíme se dovést sem umělce odjinud, není to ale podmínkou. Když se na Bene-

šovsku v daném oboru najde kvalitní umělec, rádi ho vyzveme k účasti. Loni i letos se symposia zúčastnili i místní výtvarníci,“ poznamenal Tomáš Fassati.

První ročník symposia se uskutečnil loni a byl

zaměřen na dřevo. Umělecké předměty, které tehdy vznikly, jsou k vidění mimo jiné v rekreačním areálu Sladovka, v piaristické koleji nebo v objektu učiliště v Černošské ulici.

jt

Co nového v Týnci nad Sázavou

Parkovací sloupky pro hafany

V rámci letošního řezbářského symposia byly na obecní náměstí vyřezány tzv. „parkovací sloupky pro hafany“. Tyto sloupky byly vytvořeny na základě potřeby čtyřnohých mazlíčků i jejich páníčků, kteří často řeší problém, kam uvázat pejska během nákupu či jiného zařizování ve městě. Nyní je tento problém vyřešen a už i pejsci mají svá vlastní stání, kde mohou v klidu a bezpečí počkat na své majitele. Parkovací sloupky jsou celkem čtyři a najdete je před obchodním domem Hruška a na Pěší zóně v Týnci nad Sázavou. Originální, krásné a hlavně užitečné dřevorezby jsou dílem Jaroslava Kundráta z Bukovan.

Stavební práce na cyklostezce Týnec – Chrást zahájeny

V září byla zahájena realizace projektu „Tý-

nec nad Sázavou stezka pro cyklisty“ spolufinancovaného z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Cílem projektu je zlepšit podmínky pro pravidelné využití cyklodopravy mezi Týncem nad Sázavou a Chrástem nad Sázavou, zvýšit komfort a bezpečnost pěší a cyklistické dopravy a posílit ekologické formy dopravy. Realizací projektu dojde ke zvýšení bezpečnosti provozu v obytné lokalitě a ke zvýšení kapacity a kvality cyklodopravy. Investorem je Město Týnec nad Sázavou a stavba by měla být hotova v prosinci 2014. Celkové náklady jsou 8 109 842 Kč, z toho dotace Evropského fondu pro regionální rozvoj pokryje 6 352 213 Kč. Zhotovitelem díla je DIOSTAV s.r.o.

Nové veřejné WC v centru města

Stavba veřejných WC v centru města byla v září úspěšně zkolaudována. WC jsou nyní v plném provozu, a to 24 hodin denně. Údržba a úklid prostor je zajištěn dvakrát denně, v případě potřeby i vícekrát. Použití WC je zdarma.

Nové toalety jsou řešeny jako jednoduchá, zděná konstrukce opatřená obkladem ze světlých desek. Jsou rozděleny na dvě samostatné buňky pro muže a ženy. Obě jsou řešeny bezbariérově, jsou opatřeny moderním nerezovým programem, který odolá případným útokům vandalů. Prostor mezi buňkami vyplnil přístřešek se sloupky ve tvaru písmene W. Vzhled sociálního zařízení odpovídá jednotnému vizuálnímu stylu města

– je opatřeno „týneckou vlnou“ a grafickým symbolem.

Je výborné, že se výstavba veřejných toalet v Týnci podařila. Byl to dlouhodobý požadavek místních obyvatel a také turistů. Věříme, že se nám podaří udržet čistotu na veřejných záchodech, a budou tak dobře sloužit.

Ferdinand ve vlaku

V sobotu 20. září přijel na nádraží do Týnce nad Sázavou historický vlak připomínající 100. výročí sarajevského atentátu. Návštěvníci mohli zhlédnout výstavu o Františku Ferdinandovi d'Este. Divadelní představení pro děti „O Pejskovi a kočičce“ zahrálo Divadlo Dokola. Kapela Výběr z hroznů s kapelníkem Zdeňkem Korbelem hrála country a tramp. Pro návštěvníky bylo připraveno občerstvení, střelení z kuší – „kočovní samostřel“ a jízdy po nádraží zdarma.

Naučná stezka v Týnci nad Sázavou otevřena

O naučné stezce v Týnci nad Sázavou bylo již párkrát psáno v předchozích číslech Zpravodaje. Ale to ještě byly jen pouhé popisy toho, co bude. Nyní už je naučná stezka hmatatelná, 5,5 km dlouhá a v plném provozu, má 9 zastavení s krásnými dřevěnými informačními tabulemi, od řeky k faře vede nová cesta s kamennými schody a dřevěným zábradlím. Stezka byla slavnostně otevřena v září.

Návštěvníci si v den „D“ mohli naučnou stezku vyzkoušet na „vlastní kůži“ a vyslechnout doplňující odborný výklad od zástupců Vlastivědného klubu a ostatních dobrovolníků, kteří se podíleli na tvorbě naučných panelů. Součástí každého informačního panelu jsou herní prvky pro děti – různé kvízy, naučné hry a hlavolamy, jejichž průvodcem je čert. Naučná stezka totiž není jen pro děti, ale někdy si ji projde i čert. Ten náš je malý roztomilý čertík, který přijel parním vlakem

od Prahy na uhláku za lokomotivou a byl nejvíce zvědavý na netopýry v týnecké věži.

Dalším zajímavým doplňkem nejen pro děti jsou dva interaktivní hlavolamy a buzola. Buzola je umístěna na nejvyšším místě naučné stezky. Cesta k tomuto zastavení č. 7 s názvem Cihelna je sice dlouhá a při deštivém počasí bahnitá, ale vede lesem a po zdolání mírného převýšení se vám naskytne krásný výhled do přírody a na část zástavby Kozlovic za Janovickým potokem. Na tomto místě je odměnou pro návštěvníky velká buzola ruční výroby, která vám ukáže dle azimutů okolní zajímavé body a naznačí vám směr pokračování cesty k dalšímu zastavení.

Za zmínku určitě také stojí v současné době velmi oblíbená hra geocaching, která je součástí celé naučné stezky. Každá informační tabule vás seznámí s různými typy geoca-

chingu a důležitými pojmy této hry. A hlavně v terénu jsou ukryté „kešky“. Takže vášniví sběratelé kešek, hurá do hledání! Realizace naučné stezky s geocachingem se podařila díky dotaci ze Strategického plánu LEADER prostřednictvím MAS Posázaví a spolufinancování městem Týnec nad Sázavou. Hlavním realizátorem a příjemcem dotace je Vlastivědný klub města Týnec nad Sázavou a okolí.

Každý nový projekt, který se podaří zrealizovat, je krásným zpestřením našeho života. Týnec nad Sázavou je menší město, ale rozhodně má návštěvníkům i místním obyvatelům co nabídnout, a proto také každé jedno zastavení stezky popisuje konkrétní zajímavost, objekt a její historii, kterou i místní občané třeba neznají a nyní mají jedinečnou možnost poznat své město i jeho skrytá místa ještě lépe.

Martina Höhnová

Krása modelů Františka Bareše je v jejich nedokončenosti

František Bareš (68) pochází z Prahy a žije trvale na Vraníku nedaleko Sázavy. Pracoval jako stavební klempíř, nyní je v důchodu a jeho koníčkem je výroba kovových modelů zejména vojenské techniky, ale i nákladních automobilů v měřítku 1:50. Modely vyrábí z titan-zinkového plechu, mosazi, hliníku a duralu a pájí je cinem. V poslední době se zaměřuje na modely vozů Tatra.

Jak tě napadlo vytvářet kovové modely vojenské techniky a automobilů?

„Já jsem od přírody, od dětství až do současnosti, hravý. V osmi letech jsem sestrojil svoji první krystalku, pak jsem budoval krajiny v železničním modelářství, stavěl autodráhy i závodní autíčka a modely větrných mlýnů. Nakonec se mi zalíbily modely automobilů, které nebyly nikde k sehnání. Čím ošklivější, tím pro mě hezčí. Tak od čtyřiceti let stavím bez plánek, podle fotografií, kovové modely vojenské techniky a nákladních automobilů.“

Proč vytváříš modely zrovna z titan-zinkového plechu a mosazi?

„Titan-zinkový plech je krásně tvárný, stejně jako mosazný drát na lemování a detaily. Dobře se pájí a vynikne. Z mosazi jsou také různé soustružené díly, kola jsou z duralu nebo hliníku.“

Krása tvých modelů je v syrové nedokončenosti, jak jsi k tomu došel?

„Zpočátku jsem modely stříkal a barvil, dával na ně všelijaké nálepky. Když jsem však jednou vystavil vzorek rozdělaného modelu, abych ukázal technologický postup, přemluvili mě přátelé, abych modely nebarvil, že vypadají jako autíčka z obchodu a že nenabarvená vypadají mnohem lépe a zajímavěji.“

Kolik modelů jsi již vytvořil?

„Zatím jsem vyrobil kolem padesáti kousků. Trvá mi to podle nálady, někdy týden, někdy dva měsíce. Inspirují mě obrázky, čím složitější, tím víc mě přitahují. Pro nápady jezdím také na různé veteránské srazy nebo do Vojenského technického muzea v Lešanech. K Tatrovkám mám zvláštní vztah, dávno byly všude a dnes je nikde nevidíš.“

Jaký je zájem veřejnosti o tvé modely?

„Lidé se zajímají už od počátku, ale já jsem se nechtěl prezentovat. Prvně jsem vystavil pár kousků na Modelářském dětském dnu v Sázavě z podnětu MUDr. Šimona. Teď jsem měl už třetí samostatnou výstavu v sázavském Informačním centru. Dostal jsem řadu

nabídek na prodej modelů, ale zásadně je neprodávám, mám k nim citový vztah. Každý kus je těžký originál.“

Máš do budoucnosti nějaký speciální model?

„Chci udělat autojeřáb Tatra 111. Rameno jeřábu z tenkých trubiček je pro mě velká výzva.“

Jak se ti líbí v Posázaví?

„Posázaví se mi líbilo odjakživa. Sehnali jsme si na Vraníku parcelu a dnes tu již osmý rok trvale s manželkou žijeme. Chodím do lesa na houby a na dříví a baví mě vařit. Modely dělám, jak mě to popadne, nejčastěji když prší. Nejvíc si přeji, abych byl zdravý, abych ještě něco pěkného vytvořil.“

S Františkem Barešem rozhloval
Milan Štědra

S Lenkou Štědrovou dál než za polární kruh

„Dál než za polární kruh“ zavedla návštěvníky stejnojmenná výstava koláží Lenky Štědrové, která byla otevřena v Informačním centru v Sázavě. Mladá výtvarnice nechala jejím prostřednictvím nahlédnout do svého světa fantazie, ve kterém hrají hlavní roli hlavně polární zvířata – lišky a vlci. „Polární zvířata mi připadají čistá, divoká. Fascinuje mě i nebe. Ve většině případů odpovídá hvězdná obloha na kolážích realitě, na některých jsem si ale vymyslela vlastní souhvězdí, protože na obrazech není dáno místo pohledu, takže z každé strany se obloha může jevit jinak. Myslím si, že si v tom každý najde, co cítí,“ popsala výtvarnice své snové obrázky.

Výstava podle ní představila fantazijní věci, jiné světy, do kterých se člověk nějakým způsobem dostává a které reagují na jeho současnou životní situaci. „Má to skryté kouzlo. Každý člověk může v mých kolážích vidět něco jiného, proto jsem většinu z nich nedala názvy. Je to lepší, než kdybych k tomu něco říkala, nějak to popisovala,“ dodala Lenka Štědrová. Rozehrávat představivost návštěvníků výstavy se pokusila prostřednictvím třicítky koláží.

Lenka Štědrová absolvovala obor užitá malba na střední uměleckoprůmyslové škole v Praze. Na akademii výtvarných umění se nedostala, proto vystudovala bakalářský obor dějiny umění na Jihočeské univerzitě. V současné době pracuje v Praze ve firmě nabízející umělecké potřeby a rámovací materiál. „Ve volném čase tvořím. Docela jsem ráda, protože už mě tvorba nesvazuje. Vždycky jsem se totiž chtěla někomu zalíbit – profesorům ve škole, potenciálním kupcům... Nebylo to snadné. Teď konečně tvořím to, co chci já. V posledních dvou letech se zabývám koláží, která mě vlastně provázela celý život. Táta teď odněkud vytáhl jeden z mých prvních skládaných obrázků – vytvořila jsem ho asi v sedmi letech,“ vzpomněla.

Tvoří tzv. domalované koláže. Vyhýbá se v nich zobrazování lidí, pokud jejich obraz použije, tak většinou pouze postavu, místo hlavy dá obrázek třeba zvířete nebo boty. „Oblíbený konkrétního člověka je pro mě hodně svazující,“ zdůvodnila výtvarnice. Své vjemy světa přenáší do papíru, který různě trhá, vrství, prokládá a lepí. Inspiraci hledá v díle experimentálního výtvarníka a básníka Jiřího Koláře (1914–2002). Mateřštinu má doš – sbírá a schraňuje ústřížky, letáky, reklamy – doma prý jich má plné bedny. Pak čeká na prvotní impuls, nápad. Někdy ho nechává „dozrát“ v hlavě, než ho převede do koláže. „Vytvořit koláž mi někdy trvá i dva měsíce. Najdu si nějaký obrázek, který se mi líbí, mám vizi, kterou postupně uskutečňuju. Je to hodně intuitivní,“ prozradila.

S výstavou se Lenka Štědrová vrátila do Sázavy asi po čtyřech letech. Obyvatelé a návštěvníci mohli v minulosti vidět v sázavském klášteře a infocentru její obrazy a malby. Na malování jí ale v současnosti čas nezbyvá, proto svůj pohled na svět představuje prostřednictvím koláží.

jt

Do divišovské knihovny nejen za knížkou

Školní rok jsme v knihovně přivítali výtvarnou dračí soutěží, kterou vyhlásilo nakladatelství Fragment. Ve spolupráci se školní družinou ZŠ Divišov jsme vyhlásili naše kolo. Hlavní výhru si odnesla Lucka Musilová z 3. třídy. Z Fragmentu výsledky ještě neznáme. Soutěžní výtvarná díla můžete vidět na výstavce v knihovně.

S Diviáčkem a školní družinou jsme již tradičně 8. října "ukládali broučky a světlušky k zimnímu spánku". Děti si vyrobily lucerňičky, uvařily polívčičku (tentokrát s nudlemi a kuřecím masem), opekly buřty, vyluštily kvízy, seznámily se s knihou "Hraní s básničkami" a vyrazily na lucerňičkový průvod. Nepřerušili jsme ani tradici "Hravých nočních čtení". Z pátku 17. října na sobotu 18. října se sešlo v herně školní družiny 35 dychtivých posluchačů. Prvníáci i druháci zvládli poslech knihy Nejznámější bajky (Ezop, La Fontaine, Krylov) na výbornou. Čtení bylo prokládáno poznávačkou zvířat podle obrázků a zvuků, tvořením papírových prasátek, myšek a pejsků, luštěním skrývaček, sportovním kláním v tělocvičně i stezkou odvahy. Opět šikovné maminky napekly úžasné dobroty,

které měly děti k snídani. Moučníky, které děti nezvládly sníst, protože měly plná břicha, jsme věnovali nevidomým sportovcům z TJ Zora Praha, kteří pod vedením P. Müllera v sobotu soutěžili ve Stříbrné Skalici v běžec-kém závodu "Od nevidim do nevidim".

V letošním školním roce pokračuje v mateřské škole "Čtení do postýlky" pro nejmenší děti, když jdou odpoledne spát. Už jsme si stihli přečíst pohádky z knih Matýsek a Majdalenka, Bum, Bam a Bim a Pohádky z pařezové chaloupky. U předškoláků čteme z knihy Smysly zvířat a každou besedu věnujeme jednomu smyslu. Už jsme zvládli sluch

a čich, před Vánocemi si povíme něco o chuti, abychom to o svátcích dobře prozkoušeli. Na základní škole pokračujeme v pravidelném knihovnickém okénku a v Hrátkách s Albatrosem.

V knihovně se do nového projektu Lovci perel už zapojilo 17 "lovců" a stihli přečíst 91 vytypovaných dětských knih označených perlíčkem.

Knihovna navázala užší spolupráci s divišovským Mateřským centrem Divizna. Výrobky dětí z jeho kroužku Šikovných ručiček si můžete během roku prohlížet na výstavce v knihovně.

Nezapomněli jsme ani na dospělé čtenáře. Paní J. Vlčková na přednášce "Vzpomínka na Jaroslava Seiferta" připomněla jeho životní jubileum. Seznámila nás s jeho dětstvím, životem a tvorbou. Krásně přednesla jeho básně věnované mamince.

A teď už se pomalu připravujeme na čas adventní a vánoční.

Hana Marešová, knihovnice

Kardinál Dominik Duka požehnal opravený hřbitov a sklářskou pec v Sázavě

Kardinál Dominik Duka při své říjnové návštěvě města Sázavy sloužil mši v kostele sv. Prokopa, požehnal opravený hřbitov u sv. Anny a tavicí pec v Centru sklářského umění v huti František. Arcibiskup pražský, metropolita a primas český v rozhovoru mimo jiné prozradil, že jeho první tramp kdysi vedl k řece Sázavě. Hovořil také o návratu k tradicím, setkávání s lidmi nebo o odkazu svatého Prokopa. „Neměl jsem tušení, že v tomto kraji se zachovalo tolik tradičního ducha života, to je pro mne milé překvapení,“ uvedl kardinál.

Kardinál požehnal opravený sázavský hřbitov u sv. Anny. Projekt za téměř tři miliony korun zahrnoval mimo jiné rekonstrukci kolumbária a márnice, vybudování nové kopané studny, vsypové loučky, obecní hrobky, opravy cestiček, oplocení a úpravu zeleně. Z celkových nákladů pokryla 1,8 milionu korun dotace se Strategického plánu Leader, který administruje Místní akční skupina Posázaví.

Při své návštěvě města Sázavy kardinál požehnal také tavicí pec v Centru sklářského umění. Vzniklo rekonstrukcí bývalé sklářské huti František, kterou postavil v roce 1882 Josef Kavalier a dal jí jméno po svém otci. Po vybudování nových provozů skláren a nových výrobních hal v Sázavě ale její význam klesal a pomalu chátrala. V roce 2010 byla zapsána na seznam kulturního dědictví ČR. Její záchranu si vzala za své Nadace Josefa Viewegha, která zde vybuvovala jedinečné sklářské centrum s unikátní sbírkou moderního skla, které nabízí také vzdělávací programy pro odbornou i laickou veřejnost. Rekonstrukce huti stála 130 milionů korun a z většiny ji pokryla dotace z Integrovaného operačního programu.

Centrum sklářského umění se otevřelo letos 1. června. Kromě stálé expozice současného skla nabízí vzdělávací programy pro školy, rezidenční a tvůrčí pobyty pro studenty, začínající umělce, odborníky i širokou veřejnost. Jeden z kurzů vedla například vynikající rytečka skla Pavlína Čambalová, další tvůrčí pobyt byl v režii nejlepšího amerického skláře současnosti Janusze Poznaka.

Miroslav Vojtěchovský zájemce seznámil s fotografováním skla, do umění sklářských rytců dala nahlédnout i Škola Jiřího Harcuby. Centrum uspořádalo Skleněný jarmark 2014, Setkání s hercem Jaroslavem Duškem a kytaristou Pavlem Steidlem nebo výstavu Jiřího Harcuby.

Další chystanou akcí bude 12. a 13. prosince Advent na Františku. V dílnách Centra sklářského umění se uskuteční živé předvádění rytí skla a tvorba vinutí perel nad kahanem. Po celý den bude probíhat show ručního tvarování a foukání skla předního českého skláře Martina Janeckého. Zároveň budou připraveny prodejní stánky s uměleckým sklem od českých výrobců a sklářů, výstava skleněných vánočních ozdob a občerstvení.

jt

Květa Halanová z Jílového je středočeskou starostkou 2010–2014

Středočeským vítězem soutěže „Nejlepší starosta/primátor 2010–2014“, kterou pořádá pod záštitou prezidenta republiky Miloše Zemana poprvé v historii Svaz měst a obcí ČR, se stala Květa Halanová z Jílového u Prahy. Cílem ankety bylo vybrat starosty a primátory, kteří se v uplynulých čtyřech letech nejvíc zasloužili o rozvoj svého města či obce, a přispěli tak ke zvýšení kvality života jeho obyvatel. Klání se zú-

častnilo na 300 zástupců samospráv z celé republiky.

„Je to něco jako ‚Oskar‘ pro starostu, ocenění práce, kterou děláte s lidmi. Vnímám ho ale také jako ocenění celé radnice – týmu, se kterým jsem čtyři roky spolupracovala,“ řekla Květa Halanová. Ve své práci navíc může dál pokračovat – v nedávných komunálních volbách jí dali voliči nejvíc hlasů a Nezavislí Jílovska, za které kandidovala, získali šest zastupitelů, o jednoho víc než v uplynulém období. „Máme dobrou koalici a věřím, že dokážeme realizovat spoustu věcí,“ dodala starostka.

Poslední čtyři roky hodnotí kladně. Podařilo se investovat 120 až 130 milionů korun, z toho přes 70 milionů korun bylo z dotací. „Získali jsme 12 dotací, takže to bylo po ‚drobných‘, ale podle mě je to důležitější než udělat jednu velkou investiční akci,“ zhodnotila starostka. Nemalé finanční prostředky podle ní mířily do rekonstrukcí mateřských a základních škol, přestavěli zchátralou márnici na kolumbárium, opravili místní komunikace, vybudovali zónu aktivního odpočinku, naučnou stezku i arboretum ve škole, opravili vstupní halu radnice, vyměnili okna v záložně, opravili obecní dům, část náměstí... „Vyrovnali jsme se dobře i s povodněmi v roce 2013, za velký zázrak považuji to, že Středočeský kraj opravuje silnici v centru města – usilovali

jsme o to dlouhá léta,“ vypočítala Květa Halanová.

V investicích budou pokračovat i v následujícím období. Město získalo dotaci na opravy komunikací v severozápadní části Jílového, což bude stát téměř 20 milionů korun. Dál se chce věnovat základní škole – potřebuje tělocvičnu, plánuje rekonstrukci objektu takzvané školičky, chce zvětšit jídelnu. „Kapacitu školy jsme skoro vyřešili, jak nám ale budou děti přecházet na druhý stupeň, bude chybět pár míst. Mohla by to vyřešit právě školička, kterou chceme spojit se šatnou krytou chodbou,“ nastínila starostka. Na opravy čeká také ještě řada místních komunikací, vodovod, kanalizace, chodníky. Město chce zlepšit i veřejné prostranství – mělo by v něm přibýt květinových záhonů – uvažuje o tom, že přijme na část úvazku zahradníka. A v rámci prevence a zvýšení bezpečnosti v ulicích chce posílit městskou policii. „Na to, abychom to tady udělali všechno, bychom potřebovali miliardu,“ uzavřela starostka.

Důležitou podmínkou rozvoje každého města je jeho finanční zdraví. Rozpočet Jílového se v uplynulém období pohyboval kolem 115 milionů, běžné výdaje z toho jsou asi 50 milionů, město nemá žádné úvěry, dobře hospodář (například v roce 2013 vytvořilo přebytek kolem deseti milionů korun) a je držitelem ratingu A.

jt

Do Lesa psích duší za vzpomínkami a útěchou

Les psích duší v Choceradech má svého symbolického patrona. Stal se jím Duch lesa, socha z dílny řezbáře Jaroslava Pecháčka. Dřevěná skulptura s dobrosrdečným výrazem ve tváři od podzimu shlíží na unikátní park věnovaný památce (nejen) čtyřnohých přátel lidí. Jsou tu stromky za pejsky, kočky, křečky... Je tady ale také strom, který vysadili rodiče mladého muže, jenž podlehl zákeřné nemoci. Les se postupně stal neotřelou, ale důstojnou vzpomínkou na všechny milé a blízké, kteří už nejsou mezi námi.

Za dva roky svého života Les psích duší prodělal obrovskou změnu. Stal se z něj obdivovaný kus přírody, který vznikl a rozvíjí se díky pomoci lidí, kteří ho podporují a vzali si tento koutek přírody za svůj. „Těší nás, že sem přijíždějí, mnohdy z velkých dálek, a jsou zde spokojeni,“ říká autorka projektu a majitelka pozemku Eva Slivanská. Na nápad vybudovat Les psích duší ji přivedla kamarádka, která někde chtěla zasadit strom na památku svých čtyřnohých přátel – svého Maxima a německého ovčáka Morgana, jehož majitelkou byla právě Eva Slivanská. Od nápadu k realizaci nebylo daleko...

Brzy se to rozkřiklo a začaly přibývat další stromy, které jsou volně k vidění v přírodě.

Je jich už několik desítek. Jeden z velkých stávajících dubů, pojmenovaný po rytíři Janu Zúlovi, byl zasvěcen všem lidem s roztroušenou sklerózou. „Je to magické místo, které člověka nabíjí energií. Přihlásili jsme ho do soutěže Strom roku,“ poznamenala Eva Slivanská.

Les psích duší je podle ní otevřený všem. „Nemáte vlastní zahrádku a toužíte po ní? Přijďte mezi nás, pomozte nám vytvořit nejkrásnější místo na Zemi. Můžete si tu založit skalku, vystavit své dílo. Sázet můžete prakticky cokoliv, je to multifunkční zahrada lesoparkového typu volně zavazují-

cí na stávající přírodu,“ pozvala Eva Slivanská.

Zájemci si mohou stromy sami zajistit, zasadit, opatřit zábranou proti okusu i pamětní cedulkou, záhlvkou a další ochranu zajistí spolek Les psích duší. Vodu ale musí dovážet, plánuje proto na pozemku vybudovat vrt. Uvažuje také o postavení altánu, v němž by si návštěvníci mohli posedět a který by zároveň zachytával tolik potřebnou dešťovou vodu. Spolek potřebuje také zahradní traktor na sekání trávy.

Možnosti spolku jsou ale omezené, proto uvítá jakoukoliv pomoc – můžete se stát jeho členy, přispět svou prací, poskytnout materiální nebo finanční příspěvek. Číslo bankovního účtu: 2000308776/2010 pro platby v České republice, 2000308776/8330 pro platby v Slovenské republice, pro jiné měny a mezinárodní platby IBAN: CZ8620100000002000308776, WIFT/BIC: FIOBCZPPXXX. Pro identifikaci platby uveďte ve zprávě pro příjemce vaše jméno.

Více o Lese psích duší najdete na www.hacmor.cz.

Maršovická školka má novou přírodní zahradu

Malý rybníček s živými žábymi, záhon s bylinkami, kousek louky, cestičky vysypané oblázky, přístřešek z vrbového proutí, květinový záhon... to je přírodní zahrada, kterou v září otevřela Mateřská škola Slunečnice v Maršovicích. Je prvním předškolním zařízením ve Středočeském kraji, které svým dětem, byť vesnickým, nabídlo tuto netradiční formu vzdělávání. „Je pravda, že máme v okolí Maršovic krásnou přírodu, les, rybník, ale tady si ji mohou děti vytvářet samy. Mohou si samy pěstovat bylinky, zeleninu, květiny, můžeme si společně s dětmi vymýšlet, jak budeme zahradu dále rozvíjet, a co vše bychom tady chtěli mít. Moc se těším, že ve spolupráci s dětmi a jejich rodiči si to tady vytvoříme podle vlastních představ,“ říká ředitelka školky Miroslava Strakatá.

mostatnost a radost z objevování“ řekla Miroslava Strakatá.

Ze Specializačního studia věděla, že pokud zahrady splňují určitá kritéria, mohou se nechat certifikovat. Proto do projektu už při jeho psaní zahrнула přírodní prvky a po jeho realizaci požádala na konci srpna 2014 o certifikaci, kterou školka obdržela 8. září 2014 spolu s plakétou Přírodní zahrada.

Novou přírodní zahradu slavnostně otevřely samy děti 17. září 2014. Záštitu nad ní převzali Tomáš Hodina a Martina Chvátalová, realizátoři zmíněného Specializačního studia, kteří popřáli dětem hodně pěkných a zajímavých zážitků na zahradě a předali jim ptačí budku. S prohlídkou přírodní zahrady pak byl spojen také raut, o jehož přípravu se postarali rodiče dětí z MŠ, za což jim patří velké poděkování.

Zahrada stála zhruba 1,2 milionu korun, z toho většinu pokryla dotace z Operačního programu Životní prostředí. „O projektu se začalo uvažovat na konci roku 2012, v lednu 2013 jsme podali žádost, na podzim téhož roku se uskutečnilo výběrové řízení, v březnu dodavatelská firma nastoupila a začátkem května letošního roku bylo hotovo,“ shrnul starosta Maršovic Bohumil Ježek.

Podle Martiny Petrové, místopředsdkyně Občanského sdružení Přírodní zahrada, jsou přírodní zahrady hodnotným životním prostorem. Představují pestrý a biologicky rozmanitý ekosystém pro rostliny a živočichy, zároveň nabízejí člověku odpočinek, zdravou úrodu a spoustu zážitků hned za domem.

Maršovická mateřská škola je umístěna v budově bývalé základní školy, která v 80. letech minulého století zanikla. Znovu se otevřela v roce 1992, kvůli nedostatku dětí ale po deseti letech znovu ukončila činnost a uvolnila prostory pro mateřskou školu. Tu městys Maršovice ve spolupráci s městem Bystřice před třemi roky rozšířil, aby pokryl poptávku vyvolanou demografickým růstem. Dvoutřídní školka má kapacitu 52 dětí a je stále plná, přestože dětí z Bystřice ubylo. „Zájem je poměrně velký, chodí k nám děti z okolí, třeba z Neveklova nebo Janovic,“ dodal Bohumil Ježek.

Maršovická školka nabízí dětem vedle tradičních i méně tradiční programy. Jedním z nich je například projekt „Těšíme se do školy“, kdy ve spolupráci se Základní školou Jana Kubelíka v Neveklově předškoláci jednou týdně procvičují znalosti a dovednosti potřebné pro úspěšný vstup do první třídy ZŠ. „Máme také projekt Malý zahradník, na němž spolupracujeme s firmou AGRO CS, která nám na jeho realizaci zdarma poskytuje veškerý materiál, ať už semena, cibulky, keře, zeminu či konvičky pro děti,“ popsala Miroslava Strakatá. Tento vzdělávací projekt podle ní pomáhá utvářet pozitivní vztah dětí k přírodě, učí je znát její zákonitosti a objevovat souvislosti. Ačkoliv projekty Přírodní zahrada a Malý zahradník vznikly zcela nezávisle na sobě, výborně se prolínají a doplňují. Přírodní zahrada se tak stává místem nejen k pestrým environmentálním činnostem, ale také ke hrám a příjemnému odpočinku.

Město Jílové modernizuje mateřskou školu v Tyršově ulici

Mateřská školka v Tyršově ulici v Jílovém u Prahy prochází kompletní rekonstrukcí. Náklady se odhadují na 7,59 milionu korun, z toho asi 6,07 milionu korun pokryje dotace z Evropského fondu pro regionální rozvoj a zbytek uhradí město jako zřizovatel ze svých zdrojů. „Školka v Tyršově ulici je ve dvou vilách, které postupně dosluhovaly. Investovalo se jenom do jejich základní údržby, maximálně se vyměnila střecha, něco se přistavělo nebo přestavělo,“ říká starostka Květa Halanová. Provoz školy se tím prodloužil, velké finanční prostředky vynakládala na topení a hygienické požadavky dokázala zajistit jen s velkým úsilím.

Finanční prostředky z fondů Evropské unie se rozdělují prostřednictvím Regionálních operačních programů (ROP), v případě Jílo-

vého u Prahy je jejich poskytovatelem ROP Střední Čechy.

V Jílovém u Prahy je jedna mateřská škola, a to ve dvou objektech – Pod Školkou a Tyršova. V první z nich je šest tříd a pracuje podle vlastního vzdělávacího programu „Krok za krokem, celým rokem“, druhá je čtyřtřídní a využívá vlastní vzdělávací program „Hrajeme si celý rok“. Zapojují se také do projektů „Recyklohraní“, „Celé Česko čte dětem“ a „Mrkvička“. Zřizovatelem předškolního zařízení, které má kapacitu dohromady 236 míst, je město Jílové u Prahy.

V roce 2013 město zateplilo s pomocí dotace ze Státního fondu životního prostředí hlavní budovu pavilonové mateř-

ské školy Pod Školkou a připravilo její přístavbu, která se realizovala v letošním roce. Celková kapacita jílovských mateřských škol tím stoupla o 28 míst. Podle starostky by to mělo i přes očekávaný nárůst počtu obyvatel poptávku po místech ve školkách pokrýt.

jt

Hasičsko-záchranářské cvičení v Přestavlkách

Sobotní noc 11. října 2014 prozářily malou středočeskou ves Přestavky u Čerčan modré majáky. Nešlo o žádné velké neštěstí, ale o 8. ročník hasičsko-záchranářského cvičení pořádaného místními dobrovolnými hasiči ve spolupráci se ZZS Benešov a HZS Benešov. Své znalosti zde poměřilo 16 sborů dobrovolných hasičů ze Středočeského a Ústeckého

kraje i z hlavního města Prahy. Modrá světla však nepatřila jen hasičským vozům. Již druhým rokem zde své schopnosti prohlubují i posádky benešovského střediska Zdravotnické záchranné služby Středočeského kraje. Záchranáři v čele s primářem MUDr. Michalem Gozonem nejprve proškoli své kolegy v modrých uniformách ve správném provedení kardiopulmonální resuscitace (KPR), naučili je, jak vyprošťovat zraněné z automobilu a opět si v praxi vyzkoušeli třídění raněných podle metody START. Novinkou na školení a stěžejním tématem pro letošní ročník

byla radiokomunikace. Jak správně provádět hlášení, komunikovat a dodržovat radiovou kázeň jim vysvětlil za ZZS SČK Petr Maruška společně s velitelem stanice HZS Benešov Mjr. Mgr. Jiřím Černovským. Ten se ve večerní části chopil vysílačky a odvedl družstva na 8 malých úkolech. Mezi ně patřila například dopravní nehoda se 4 zraněnými, ošetření osoby s průstřelem nohy, likvidace požárů budovy či lesního porostu nebo také vyhledávání osoby ve spolupráci s kynology.

Rádi bychom touto cestou ještě jednou poděkovali vedoucímu oddělení Krajského operačního a informačního střediska HZS Středočeského kraje (KOPIS) plk. Mgr. Radkovi Zobinovi a jeho týmu operačních důstojníků, kteří na cvičení dorazili s velitelsko-spojovým vozidlem (VeA) Ford Transitz. Jejich úkolem bylo zajistit a vyhodnotit radiové spojení se cvičícími na dvou součinnostních disciplínách. Využili k tomu VeA s integrovanými radiostanicemi a satelitním připojením k internetu pro zajištění datové komunikace s využitím informační podpory operačního střediska. „Během cvičení bylo ověřeno, že většina zúčastněných jednotek kategorie JPO III. a JPO V. je při radiové komunikaci s KOPIS na velmi dobré úrovni. Uspořádané cvičení z našeho pohledu splnilo očekávání a získané zkušenosti nepochybně budou přínosem pro další spolupráci při řešení skutečných mimořádných událostí,“ dodal plk. Mgr. Zobina.

Při prvním součinnostním úkolu čtyři JPO

likvidovaly simulovaný požár squatu, který připravili pražští profesionální hasiči v čele s nadstrážmistrem Jiřím Kalcovským. Čekala je zde evakuace 13 osob ze zakouřeného prostoru a likvidace všech ohnisek požáru.

Na druhém úkolu se další čtyři jednotky sjely k nehodě se 45 zraněnými, kde si vyzkoušely spolupráci s profesionálními záchranáři. „V rámci cvičení SDH na součinnostním úkolu jsme si procvičili spolupráci s jednotkami SDH při simulované mimořádné události – nehody dvou mikrobusů a osobního automobilu. Za ZZS zasahovalo 5 posádek bez lékaře a 1 lékařská, řízené operátorem Zdravotnického operačního střediska Středočeského kraje. Vzhledem k tomu, že zásah proběhl 4x, měli jsme možnost vyzkoušet si několik variant provedení. Vskutku výhodná možnost byla vyzkoušet si práci aktivně a také v následném zásahu pasivně sledovat práci svých kolegů. Děkujeme všem zúčastněným za aktivní přístup a těšíme se na další spolupráci,“ shrnul supervizor a autor úkolu MUDr. Pavol Kačenga. Za záchrannou službu se cvičení zúčastnili 3 lékaři, 15 zdravotnických záchranářů a 6 řidičů-záchranářů.

Obrovské poděkování patří všem 250 zúčastněným – hasičům, záchranářům, rozhodčím, figurantům, dokumentaristům i pořadatelům – za jejich nasazení, chuť se zdokonalovat a učit, čas a píli, jenž cvičení věnovali.

Monika Bajarová

Dobrovolní hasiči pomáhají (nejen u požárů a havárií)

Pomáhají při požárech, nehodách, živelných katastrofách. Nastavují své zdraví i životy. Pomocnou ruku ale dokáží podat i jinak. Uspořádají sbírku víček pro handicapovaného chlapce, přispějí na vozík pro jiné postižené dítě, hromadně jdou darovat krev... Dobrovolní hasiči z Benešovska prostě mají srdce na svých místech.

Víčka pro Mirečka

Šestiletý Mireček Piskač z Benešova je kluk jako každý jiný. Chytrý, zvědavý, usměvavý, pozorný... a chce být hasičem. Má ale jeden velký handicap – po předčasném porodu a následných zdravotních komplikacích má omezenou hybnost nohou. Výtězek ze sbírky víček pomůže vylepšit rozpočet na jeho rehabilitaci. K hasičům Mirečka „přivedla“ rozhodčí Benešovské hasičské ligy (BHL) Lenka Körgerová. Kontakt na rodinu chlapce získala od kolegyně, stejně jako leták s podrobnostmi o sběru víček. „Nadchlo mě to, a tak jsme se do toho pustili. Kontaktovala jsem Mírovi maminku, seznámila ji s naším plánem a ona to uvítala,“ řekla Lenka Körgerová. Rodinu navštívila a pozvala na hasičskou soutěž. „Mireček je manuálně zručný, velmi dobře mluví, v jejich přítomnosti jsem necítila žádný ostych, bylo mi s nimi moc dobře.

Domluvili jsme se, že v září přijedou na poslední závod BHL do Všechlap, kam jsme jim přivezli šest pytlů barevných víček,“ popsala. Setkání se zvědavým klučínou, jeho bratrem a rodiči podle ní všechny nadchlo. Míra si prohlédl hasičské auto a s červeným praporkem v ruce dokonce asistoval rozhodčímu při startu závodu. Lenka Körgerová by si moc přála, aby spolupráce s rodinou pokračovala. Bystřičtí hasiči už podle ní přišli s tím, že vyrobí nějaký box, do kterého se víčka budou sbírat průběžně. Podrobnosti o Mírovi Piskačovi jsou na www.mirek-piskac.cz.

Sbírka pro Lukáška

Dalším „dítětem ligy“ se stal Lukášek Kameníček z Olomouce, který má po kvadrupastické dětské mozkové obrně, kterou prodělal po předčasném porodu, ochrnuté ruce i nohy. I když je „uvězněn“ ve svém těle, v hlavě mu to pálí, má spoustu snů a přání. Jedním z nich je elektrický vozík, který by mu usnadnil pohyb. Hasičům z Benešovska se na jeho nákup podařilo vybrat 41 976 korun. Podrobnosti o pomoci Lukáškově jsou na www.lukaskamenicek.cz.

Daruj krev

A ještě jeden charitativní zámer splnila letošní Benešovská hasičská liga – dokázala přesvědčit 26 lidí k dárcovství krve. Prvních sedm statečných přišlo do transfúzní stanice benešovské Nemocnice Rudolfa a Stefanie v červenci, o měsíc později se zástup dobrovolníků rozrostl na 19. Iniciativa bude pokračovat i v příštím roce a hasiči věří, že účast bude ještě větší.

jt

Ochrana Fauny ČR se vrací do Votic

Ochrana Fauny ČR se vrátila do Votic. Organizace, jejímž posláním je ochrana volně žijících živočichů a jejich biotopů a ekologická výchova veřejnosti, tady obnovila činnost své

pobočky, kterou utlumila po otevření svého nového centra v Hrachově. Ukázalo se však, že votickou základnu obyvatelé postrádají. „Do centra v Hrachově jezdí spousta lidí, kteří vzpomínali na Votice, že se jim tam líbilo, že to mělo duši, že to tam měli z Voticka, Tábořska a Benešovska blíž. Tak jsme si řekli, že votickou pobočku obnovíme,“ řekl zakladatel Ochrany fauny ČR Pavel Křížek. Otevřeli ji na konci září a během prvního měsíce ji navštívilo na 400 lidí. „Založili jsme dětské kroužky – přírodovědný a výtvarný, které byly okamžitě plné, uspořádali jsme seminář pro včelaře, máme výstavu o včelách a na zimu chystáme výstavu betlémů,“ dodal.

Ve Voticích měla Ochrana fauny ČR základnu od roku 1998. Zázemí našla ve zdevastovaném areálu bývalého zahradnictví, který díky nadšení desítek lidí z řad ornitologů, myslivců, lesáků a kamarádů postupně přeměnila ve Stanici pro zraněné živočichy, přednáškové a výstavní prostory, které se současně staly kulturním a komunitním centrem ve městě. Kvůli zvyšujícímu se příjmu zraněných zvířat a rostoucí návštěv-

nosti ale areál postupně přestal vyhovovat veterinárním a hygienickým požadavkům. Ve Voticích se vhodné prostory pro rozšíření nenašli, Ochrana fauny se proto po 14 letech odstěhovala do Hrachova.

Votický areál se využívá jako karanténa Stanice pro zraněné živočichy v Hrachově, jsou zde venkovní expozice zvířat, rozlétačací voliery a výstavní prostory. „V současné době začínáme ve spolupráci s architekty připravovat projekt motýlária, v němž by se proměnil jeden z obrovských nevyužívaných skleníků. Inspirovali jsme se v zahraničí a chceme spolupracovat s Přírodovědeckou fakultou Univerzity Karlovy. Vznikl by tam biotop s tuzemskými druhy motýlů, který by byl nejen atrakcí pro návštěvníky, ale i studijní plochou mladých přírodovědců. Nic podobného v Česku zatím není. Teď se pracuje na studiích, udělali jsme si zahraniční rešerši, máme první kontakty na podobná zařízení v Holandsku a Belgii. Chceme také jednat se střední zemědělskou školou v Benešově, která má obor zahradník a její studenti k nám chodí na praxi. Pomáhali by nám zakládat biotopy ve sklenících,“ prozradil Pavel Křížek. Kdy by se zajímavá expozice mohla otevřít a kolik by stála, zatím nedokáže odhadnout.

Součástí Centra Ochrany fauny ČR v Hrachově je moderní záchraná stanice pro zraněné a handicapované volně žijící živočichy, zázemí pro jejich léčení, karanténní prostory, zimoviště, technické zázemí a rozletová vypouštěcí věž pro dravce. Vzniklo zde také

zázemí pro pořádání školení pro veterináře, záchrané stanice, státní správu a složky integrovaného záchraného systému v oblasti péče a zacházení s volně žijícími a zraněnými živočichy. Celkové uznatelné náklady na jeho vybudování činily 47,7 milionu korun, z toho 40,4 milionu korun pokryla dotace z Evropské unie, Státní fond životního prostředí poskytl 2,4 milionu korun a zbylých 4,9 milionu korun činil příspěvek Ochrany fauny.

„Naše akce letos navštívilo už přes 30 000 lidí, což je neuvěřitelné. Hrachov je úžasný, děti ze Sedlčanska si ho dokonce zvolily za sídlo svého „parlamentu“, kam si zvou starosty na slyšení,“ uvedl Pavel Křížek. Kvůli rostoucímu zájmu rozšířili kolektiv o dva nové pracovníky, v současné době mají 11 zaměstnanců a celou řadu interních spolupracovníků.

Další informace jsou na www.ochranafauny.cz.

Studenti pomohou zachránit zámek Kácov

Studenti oživují obecní památky

A máme vítěze! Kácov se propojí s ostatními památkami a turisté půjdou Po stopách Anny Marie Toskánské.

Zámku v Kácově, jehož majitelem je městyš, se blýská na lepší časy. S jeho záchranou pomohou studentky, Adéla Brožková, Markéta Kalábová a Daniela Hrněová z Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, které zvítězily v soutěži pilotního projektu nazvaného „Aby se zámek Kácov neskácel“. Projekt odstartoval soutěžní program na podporu památek v majetku obcí, který pod názvem „Studenti oživují obecní památky“ připravila Alena Konvalinová.

Podle Aleny Konvalinové je kácovský zámek zajímavý nejen svou historií, ale také pikantnostmi, které se k němu vztahují. Obyvatelé některých bytů se například na zahrádku dostanou pouze oknem a po přistaveném žebříku. Málokdo také věděl o zazzděné barokní kapli s bohatou štukovou výzdobou a oltářem, která se 60 let skrývala před zraky obyvatel i návštěvníků zámku.

Podle starostky Soni Křenové obyvatelé uvítali, že městyš zámek zpřístupnil. Před tím tam byl lesní závod, v objektu byla uskladněná technika a dřevo, takže kdo tam nebyl zaměstnancem, netroufl si tam jít. Na celkovou rekonstrukci památky, která se odhaduje na více než 200 milionů korun, ale městyš peníze nemá. Uvítal proto myšlenku zapojit

do záchrany památky studenty. „Mají spoustu nápadů, nejsou zatíženi starostmi jako my, takže by mohli přijít se zajímavou myšlenkou, která může být efektivní, její reali-

zace by nemusela být drahá a mohla by kácovskému zámku prospět,“ dodala starostka.

Zámek Kácov stojí na místě bývalé tvrze z 15. století, kterou v roce 1627 vyplnili nevolníci. Při následné opravě z něj vznikl zámek, který v 18. století nechala přestavět v barokním stylu tehdejší majitelka hraběnka Anna Marie Toskánská. V letech 1919 až 2008 byl majitelem zámku stát, který dal objekt do užívání Lesnímu závodu Kácov. V roce 2009 se stal zámek majetkem městyše, který se ho snaží postupně opravovat a část zpřístupnil veřejnosti. Je zde prohlídkový okruh, kavárna s expozicí motocyklů, galerie. Pořádají se zde přednášky, hudební vystoupení, výstavy, jarmarky, zámecké slavnosti a akce pro děti. Letos zámek navštívilo 4 500 lidí.

Více informací o projektu je na <http://studentiozivujipamatky.cz/>.

jt

Chcete strávit noc v korunách stromů? Navštivte resort Green Valley v Chotýšanech

Strávit noc v korunách stromů nemusí být až tak těžké. Stačí zajet do resortu Green Valley v Chotýšanech, kde česko-francouzská společnost TREE HOUSES s.r.o. vybudovala dřevěné stavení „Na třech dubech“. Je první stavbou svého druhu v České republice. Z jeho terasy ve výšce devíti metrů si mohou návštěvníci prohlížet malebnou krajinu Posázaví.

Celodřevěný domek zvaný „TreeHouse“ je konstruován v souladu s ekologickým principem a s maximálním respektem k přírodě.

Pro návštěvníky je to návrat k přírodě, která je tu opravdu na dotek. Přítomnost hostům zpřijemňují dva nádherné kmeny dubů, které procházejí interiérem domku. Snídaně se tu servíruje na terase přímo z košíku plného dobrot. Kapacita domečku je 3 osoby.

Stavby dřevěných domečků v korunách stromů jsou známy po celém světě. V letošním roce se inovátorem v této oblasti stala i Česká republika. Společnost TREE HOUSES s.r.o. získala exkluzivní know-how založené na desetileté zkušenosti francouzské-

ho partnera z jeho více než 200 unikátních realizací ve Francii. V současné době má ve Francii přes 35 partnerů, majitelů zámků a hotelů, kteří se rozhodli být výjimeční a poskytnout svým návštěvníkům splnění jednoho dětského snu.

Resort Green Valley
Chotýšany 16, 257 28 Chotýšany,
tel.: 777 126 197
Exkluzivní partner projektu TREE HOUSES
s.r.o. info@treehouses.cz, www.treehouses.cz

Do Golf & Spa Resortu Konopiště za golfem, odpočinkem i lyžovačkou

Golf & Spa Resort Konopiště už dávno není jen světem pro milovníky greenu. Dveře otevřel všem, kdo hledají příjemné místo pro odpočinek, relaxaci i sport. Jeho Spa & Wellness je ideálním místem pro strávení příjemného dne, víkendu i několika denní dovolené.

Zdejší lázně jsou pohlazením po těle i duši. Naleznete zde vnitřní a venkovní bazén, vířivku, solnou lázeň, Kneippův chodník, páru, saunu či solární louku. Pod dohledem zdejších lazečnic a lazečníků můžete absolvovat zkrášlující, ozdravné či relaxační procedury jako masáže, zábaly, inhalace nebo koupele. Zajít můžete do posilovny nebo fitness sálu. Moderní zázemí si rádi vybírají pro své aktivity pořadatelé různých sportovních akcí.

Na své si zde přijdou i milovníci lyžování. Ve zdejším Wüstenrot ski resortu je 300 metrů dlouhá sjezdovka se dvěma vleky o délce 300 a 50 metrů a s umělým osvětlením.

Přímo u sjezdovky je stánek s občerstvením, návštěvníci mohou zajít také do Zámecké restaurace. V areálu je dostatek míst k parkování i ubytování. V okolí areálu jsou při dostatku přírodního sněhu vyznačeny a upravovány běžecké trasy, kde je možno provozovat jak klasické běžecké lyžování, tak i skating. Samozřejmostí je nabídka výuky lyžování pro děti i dospělé.

Golf & Spa Resort Konopiště nabízí další volnočasové činnosti v blízkosti areálu. Patří k nim například prohlídka blízkých zámků Konopiště, Jemniště či návštěva (s ochut-

návkou) nedalekého Pivovaru Velké Popovice.

Benešovsko svým profilem krajiny přímo vyzývá k procházkám nebo projíždkám na koních. Je také rájem cyklistů – vydat se můžou na řadu tras s různou délkou a náročností, které je zavedou k přírodním zajímavostem i řadě památek. Projet si mohou mimo jiné konopištský okruh, mohou vyjet k zámku Jemniště, po stopách Sidonie Nádherné nebo za krásami okolí Tvoršovic. A kola si mohou půjčit přímo v Golf Resortu Konopiště.

Další informace na www.golf-konopiste.cz.
jt

Úklidová štafeta v Netvořicích měla úspěch

Do zářijové Úklidové štafety se v Netvořicích zapojilo kolem 50 dobrovolníků všech věkových kategorií. V obou směrech vyčistili zhruba 25 kilometrů silnic, z jejichž okolí sesbírali 320 kilogramů odpadu. „Vychází to 13 kg odpadků na jeden kilometr. A to je hodně vysoké a smutné číslo. Tak si zkuste sami pro sebe propočítat, kolik odpadků je u silnic okresu Benešov, a můžete pokračovat dál a dál. A jaké poklady jsme nejčastěji nacházeli? Plastové láhve, plechovky od nápojů, obaly od cigaret a cukrovinek. A našli a zdokumentovali jsme i několik černých skládek,“ popsaly organizátorky Monika Šlehobrová a Šárka Zemanová.

Tečkou za akcí byl táborák u sokolovny. Při něm si účastníci opekli burty, popovídali si a shodli se na tom, že úklid na jaře zopakují. Odměnou pro ty, kteří se do úklidu zapojili, byly tašky na tříděný odpad.

Záměrem organizátorek bylo vyburcovat k úklidu i okolní obce. Dobrovolníci měli na principu pomyslné štafety uklidit cesty a silnice k okolním všim a Netvořickým nahlásit, kolik odpadu sesbírali. „Jiné obce nám nic nehlásily, i když vím, že také sbíraly, ale o to nejde,“ shrnula Šárka Zemanová. Důležité podle ní je, že se obyvatelé dalších obcí do úklidu zapojili.

Běhám, běháš, běháme...

Posázaví rájem běžců? Při pohledu na výčet sportovních akcí spojených s touto zdraví prospěšnou aktivitou se to tak může jevit. Běh je v současnosti fenomén, kterému propadá stále více lidí. Pohyb v přírodě je pro ně odpočinkem, prevencí zdravotních komplikací, životním stylem i společenskou událostí. A v Posázaví mají z čeho vybírat.

Běžec Podblanicka

Letos se uskutečnil první ročník tohoto celoročního seriálu, jehož součástí bylo 13 závodů. Většina z nich má dlouholetou tradici. Nejstarší – čechtický Memoriál obětí fašismu – se konal už po čtyřiačtyřicáté, na Zimní Bláník běžci vyběhli už čtyřicetkrát.

Seriálu Běžec Podblanicka se zúčastnilo 734 běžců, z toho 169 žen ve čtyřech kategoriích a 565 mužů v pěti kategoriích. Organizátoři už připravují ročník 2015 – a nabídka závodů prý bude ještě větší. Podrobnosti jsou na www.bezecpodblanicka.cz.

Benešovský běžecký festival

Součástí zářijového prvního ročníku neziskového BENEŠOVSKÉHO BĚŽECKÉHO FESTIVALU bylo 17 závodů, z nichž si mohl vybrat každý, od dětí počínaje, přes rekreační až po výkonnostní běžce. Hlavním závodem byla Benešovská desítka. Ulicemi města nakonec běželo 667 sportovců. Součástí festivalu byl školní projekt

„NEsedíme, NEležíme, BĚŽÍME“, který si dal za cíl zapojit žáky základních a středních škol z okresu Benešov a okolí do aktivního sportu. Zúčastnilo se ho 1 118 žáků z 21 škol. Podrobnosti jsou na www.benesov-beh.cz.

Od nevidím do nevidím

Organizátory nultého ročníku běhu, který se uskutečnil v říjnu ve Stříbrné Skalici, byli nevidomý horolezec a nadšený sportovec Jan Říha a Radka Brothers. Na jedenáctikilometrovou trať se vydalo 40 běžců. Výtěžek z akce věnovali pořadatelé Dětskému domovu Sázava. Podrobnosti jsou na www.odnevidimdonevidim.cz.

HOUMR RUN a NESSI Family Run

Dvě novinky v diáři běžeckých nadšenců pro rok 2015. Pořadatelem těchto závodů

v konopištském parku jsou aktivní sportovci Josef a Eliška Růžičkovi. „Jelikož bych ráda přispěla k rozvoji zdravého aktivního pohybu a trávení volného času s rodinou a přáteli v přírodě, tak jsem se rozhodla zorganizovat tyto dva sportovní projekty. Jedná se o běhy, které jsou určeny pro rodiny s dětmi a pro všechny více či méně zdatné sportovní nadšence běhu v přírodě,“ říká Eliška Růžičková.

Dubnový **NESSI Family Run**, pořádaný pod záštitou sportovní značky NESSI, je během pro celou rodinu. Tříkilometrovou trasu mohou malé děti zdolat v kočárku, na kole či odrážedle, starší děti a rodiče ji uběhnou nebo svižně ujdou. Více na www.nessifamilyrun.cz.

HOUMR RUN je běh nejen pro všechny méně i více zdatné tatínky všech věkových skupin, ale i pro všechny nadšence běhu v přírodě a terénu. Síly si změří v červnu na trati dlouhé 8,5 kilometru. Více na www.houmrn.cz.

jt

RUAH o.p.s. podává pomocnou ruku nemocným a jejich rodinám

Vrátit důstojnost nemocí, stáří i umírání je mottom společnosti RUAH o.p.s., která nabízí odborné zdravotní a sociální služby na Benešovsku.

Za dva roky svého fungování poskytla v domácím prostředí péči 200 klientům všech věkových skupin – nemocným, umírajícím i jejich rodinným příslušníkům. „Kromě aktivní péče zdravotních sester, sociálních pracovníků a lékařů poskytujeme širokou škálu dalších služeb, včetně poradenství. Většinou ale za námi přijdou, když už je trochu pozdě, když už rodina, která pečuje o nemocného nebo jakkoliv postiženého člověka, nemá sílu a potřebuje pomoc ve všech ohledech. Poradíme jim, jak péči zvládnout, kde mohou získat prostředky, aby mohli o blízkého člověka pečovat dlouhodoběji. Dostanou od nás také psychologickou podporu,“ řekla ředitelka RUAH o.p.s. Marta Vacková.

Společnost RUAH o.p.s. založila Marta Vacková se svými kolegyněmi Hanou Prchalovou a lékařkou Terezou Dvořákovou, která je jednou z průkopnic hospicového hnutí v ČR. Potkala se s nimi před čtyřmi roky v Hospici Dobrého Pastýře v Čerčanech. Shodly se na tom, že v regionu chybí terénní služby v oblasti péče o nemocné, umírající a staré lidi, a pokusily se to napravit. Jejich organizace nyní zaměstnává 22 lidí a o klienty nemá nouzi, naopak. „Poptávka je větší, než jsme čekaly,“ přiznala Marta Vacková.

Jak dokáží pracovat se smrtí, umíráním a nemocí? „Dostáváme velice pěknou a pozitivní zpětnou vazbu od všech lidí, kterých se to

týká, nejen od pacientů, ale i od jejich rodin, od komunity, která pečuje o nemocné doma. To je pro nás velmi důležité. Není to jen pomoc nemocnému člověku, ale je to podpora proměny společnosti, aby si uvědomovala důležitost rodiny a vztahů, protože v krizových situacích, u kterých se ocitáme, jsou vztahy na prvních místech,“ dodala Marta Vacková.

Hlavním cílem společnosti RUAH o.p.s. je zajistit každému člověku, který si přeje prožít i těžké období nemoci mezi svými blízkými doma, dostupnou odbornou zdravotní a so-

ciální péči. Poskytuje ji celý tým odborníků: lékař, zdravotní sestry, asistenti a sociální pracovníci, psycholog a duchovní. Služby jsou postaveny na úctě a respektu ke každému člověku.

Historii společnosti RUAH o.p.s. předcházela aktivita MUDr. Terezy Dvořákové, která už od roku 2000 intenzivně prosazovala myšlenku specializované péče o umírající pacienty v jejich rodinném prostředí, aby mohli i poslední chvíle svého života prožít tak, jak by si přáli. Postupně uvedla do provozu služby prvního mobilního hospice ve venkovském prostředí v České republice a jako předsedkyně správní rady Občanského sdružení TŘI naplnila své vize vybudováním lůžkového Hospice Dobrého Pastýře v Čerčanech. Po 13 letech práce odešla z lůžkového hospice, aby se vrátila k podstatě své práce: umožnit co největšímu počtu pacientů, aby mohli strávit i velmi těžké chvíle v životě uprostřed svých blízkých. Podařilo se jí to prostřednictvím společnosti RUAH o.p.s., která zahájila činnost 1. října 2012.

Podrobnosti jsou na www.ruah-ops.cz.

PPK nabízí první pomoc všem, kteří se dostali do úzkých

Vybudování a fungování záchranné sítě pomáhající lidem, kteří se dostanou do úzkých, či vidí svou situaci jako bezvýchodnou, je cílem neziskové organizace PPK - PRVNÍ POMOC V KRIZI, o.p.s. Jejím sídlem jsou Senohraby.

Problémy, do kterých se lidé dostanou, mohou být finanční, rodinné, zdravotní i vzta-

hové. „Chceme hlavně předcházet zkratovým jednáním, řešit skutečné situace a fungovat jako prevence, protože když se bude o problémech následně mluvit, můžeme zachránit další lidi od nešťastných životních řešení,“ uvedla jedna ze zakladatelek PPK Jana Vodrhánková. „Pracujeme na rozhýbání naší neziskové organizace, hledáme nové spolupracovníky a hlavně nabízíme pomoc,“ dodala.

Lidé podle ní o svých problémech nechtějí vůbec mluvit, obvykle se za to, co se jim stalo, stydí a berou to jako své selhání. Okolí se od nich odtáhne. „Velké organizace nyní moc nepomáhají, vše je velice vzdálené a zdlouhavé. Chceme cestu k pomoci zkrátit,“ konstatovala Jana Vodrhánková.

„Naši vizi je, abychom s pomocí dobrovolníků a lidí, kterým není lhostejné, co se v jejich blízkém okolí odehrává, vybudovali hustou podpůrnou síť. Ta bude fungovat na celém našem území, pomoc by byla na doporučení a na základě dobré zkušenosti s námi. Chtěli bychom, aby v každé vesnici

a městě byl člověk (i organizace), který má již důvěru a mohou se na něj o pomoc obrátit lidé z nejbližšího okolí. Tento náš člověk každého, kdo si o pomoc řekne, poslechne, a zváží, co by bylo nejvhodnější v dané situaci následně udělat.

To vše chceme proto, že lidé v tíživých situacích obvykle nemívají sílu a mnohdy ani prostředky někam jet, bývají zatlačeni tzv. „do kouta“ a již si sami nedokáží pomoci,“ přiblížila záměry PPK Jana Vodrhánková. Vše je podle ní založené na tom, abychom byli více pozorní a vnímali k tomu, co se kolem nás děje, a nebáli se do aktivity zapojit.

Dalším projektem, který tato společnost podporuje, je Zahrada lidských příběhů. Na pozemku u řeky Sázavy v Choceradech si může každý za sebe či své blízké vysadit svůj strom. Vznikne tak krásný kout přírody, kam se budou všichni rádi vracet.

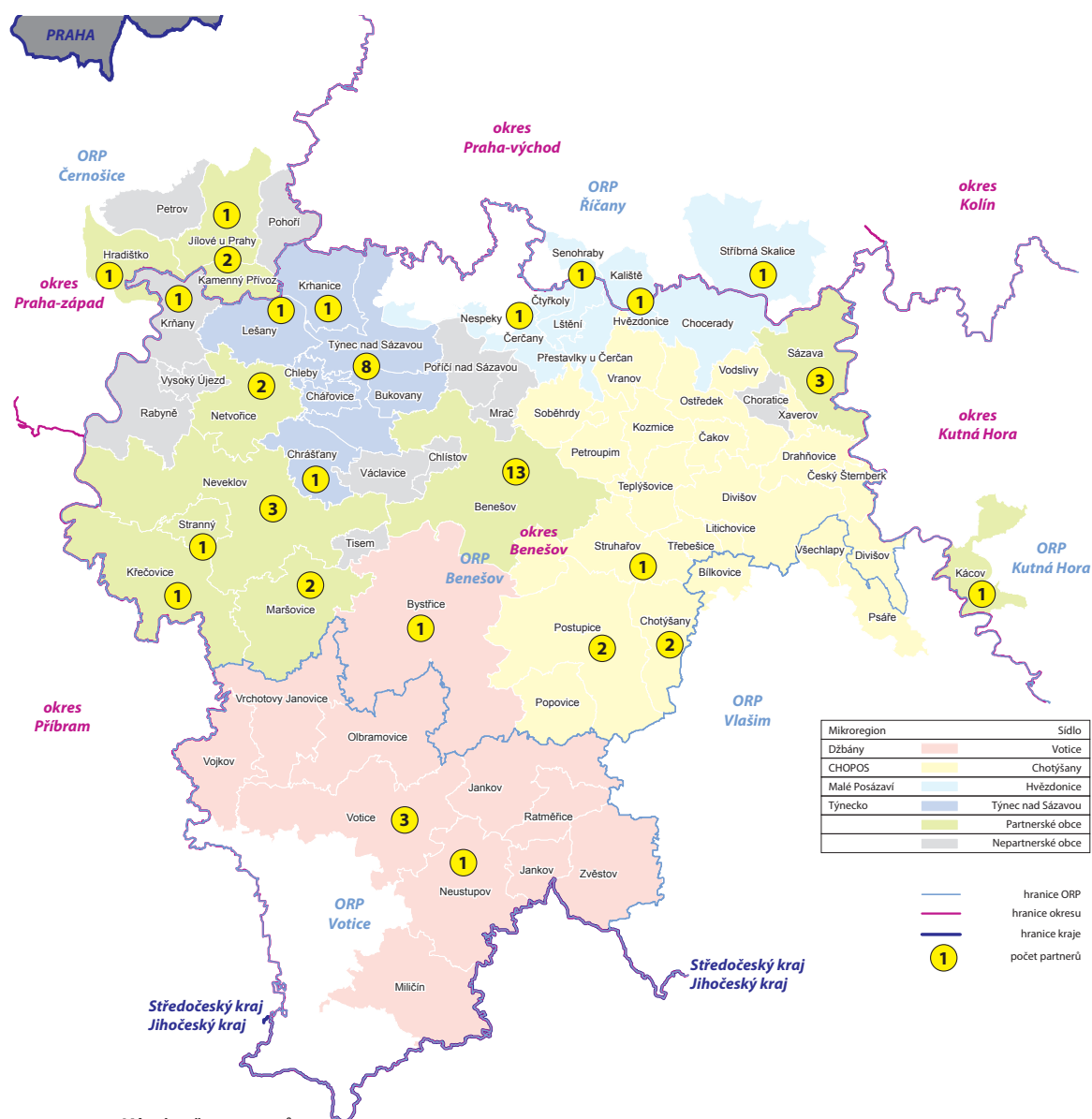
Ing. Jana Vodrhánková
jedna ze zakladatelek PPK
tel.: 608 136 999

Seznam partnerů Místní akční skupiny Posázaví a jejich kontaktní údaje k 18. 11. 2014

Název subjektu	Sídlo/adresa trvalého bydliště	Zástupce subjektu pro MAS	Oblast působení
Fyzická osoba bez IČ – občan			
Adriana Bursová	K Náklí 94, Týnec nad Sázavou, 257 41	Adriana Bursová	kultura a památky
Bc. Lucie Onderčaninová	Chrást nad Sázavou 199, Týnec nad Sázavou, 257 41	Bc. Lucie Onderčaninová	služby
Nestátní neziskové organizace			
CESTY SKLA, o.p.s.	Sázava, Na Káčku 218, 285 06	MgA. Martina Kulhavá	sklářské řemeslo, vzdělávání
Historický klub o.s.	Týnec nad Sázavou, Klusáčkova 2, 257 41	Zuzana Němcová	historie, kultura a památky
Lidem blíž o.s.	Řehovice 21, Maršovice, 257 56	Ing. Hana Bačíková	děti, rodina, sociální oblast
Mateřské centrum Hvězdíčka	Benešov, Vančurova 1146, 256 01	Ing. Jana Čechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
Mateřské centrum Motýlek, Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, Okružní 520, 257 41	Mgr. Marcela Krejčíková	děti, ženy, rodina, vzdělávání
Mateřské centrum PUTTI, o.s.	Sázava, Pod Čihadlem 465, 285 06	Veronika Viewegová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
MC Kulíšek	Bystřice, Ješutovo náměstí 115, 257 51	Vanda Pechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny, Hnutí Hare Krišna	Městečko 1, Chotýšany, 257 01	Brigita Trachtová	církev, zemědělství
Náplava Sázavy	Kamenný Újezdec 30, Kamenný Přívoz, 252 82	Věra Weinerová	kultura a památky
Ochrana fauny ČR o.p.s.	Votice, Zámecká ul. 1, 259 01	Pavel Křížek	ekologie, děti, ochrana přírody
POSÁZAVSKÝ PACIFIK	Čerčany, Havlíčkova 445, 257 22	Šárka Šarfová	kultura a památky
RUAH o.p.s.	Tyršova 2061, Benešov 256 01	Mgr. Marta Vacková	sociální oblast
Rytmus Benešov, o.p.s.	Benešov, F. V. Mareše 2056, 256 01	Mgr. Pavel Goby	sociální oblast
Římskokatolická farnost Benešov	Benešov, Na Karlově 92, 256 01	Roman Lutz	církev
Sbor dobrovolných hasičů Žiňany	Žiňany, Soběhrdy, 256 01	Eva Pillveinová	hasiči, děti, sport
Sbor Jednoty bratrské v Týnci nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, Benešovská 527, 257 41	Mgr. Stanislav Škvor	církev, mládež, kultura
Sdružení pro ochranu kulturního dědictví – Zlenice	Senohraby, Příčná 61, 251 66	Vladimír Havelka	kultura a památky
Sdružení rodičů při Gymnáziu Benešov z.s.	Benešov, Husova 470, 256 01	Ing. Vladimír Babka	děti a mládež, vzdělávání
Sdružení SPORT	Tloskov 1, Neveklov, 257 56	PhDr. Radka Jiroušková	děti, rodina, sport
Statek Vlčkovice, o.p.s.	Vlčkovice 1, Neustupov, 257 03	Jan Počepický	sociální oblast
TSK SALTA Benešov	Struhařov 68, 256 01	Karel Maršálek	kultura, děti, sport
ZÁŠKOLÁK	Postupice, Školní 153, 257 01	Jana Jiřová	děti a mládež, vzdělávání
ZO ČSOP Vlašim	Vlašim, Pláteníkova 264, 258 01	Mgr. Kateřina Červenková	ochrana přírody
Život v Hradci a okolí, o.s.	Hradec 1, Stříbrná Skalice, 281 63	Ing. Evžen Zeman, CSc.	kultura a památky
Podnikatelé			
Ing. Alois Maceška	Votice, Kapliřovo náměstí 17, 259 01	Ing. Alois Maceška	zemědělství
Bisport s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41	Jaromír Biolek	cestovní ruch
Česká spořitelna a.s.	Benešov, Tyršova 162, 256 01	Ing. Milan Hašek	banka, služby
ELTSEN a.s.	Benešov, Jana Nohy 1237, 256 01	Ing. Jiří Stibůrek	cestovní ruch
FAVORY Horses s.r.o.	Benice 1, Chrástany, 257 44	Tomáš Havelka	cestovní ruch, zemědělství
Hotel Všetice s.r.o.	Všetice 6, Netvořice, 257 44	Jan Hruška	cestovní ruch, zemědělství
Jaroslav Pelíšek	Křižany 11, Netvořice, 257 44	Jaroslav Pelíšek	kultura, cestovní ruch
Jiří Sternberg	Jemniště 1, Postupice, 257 01	Jiří Sternberg	cestovní ruch, zemědělství
Miroslav Němec	Týnec nad Sázavou, Brodecká 466, 257 41	Miroslav Němec	cestovní ruch
Miloslav Perníček	Heroutice 1, Neveklov, 257 56	Miloslav Perníček	cestovní ruch, zemědělství
Petr Hroš	Ladova 1199, Benešov, 256 01	Petr Hroš	cestovní ruch
Obce a města			
Obec Hradištko	Hradištko, Chovatelů 500, 252 09	Antonín Merta	veřejná správa
Obec Kamenný Přívoz	Kamenný Přívoz 285, 252 82	Jiří Patera	veřejná správa
Obec Krhanice	Krhanice 46, 257 42	Mgr. Aleš Papoušek	veřejná správa
Obec Křečovice	Křečovice 9, Neveklov, 257 56	Monika Pechačová	veřejná správa
Obec Lešany	Lešany 23, Netvořice, 257 44	František Vrkoslav	veřejná správa
Obec Stranný	Stranný 39, Neveklov, 257 56	Josef Červ	veřejná správa
Město Benešov	Benešov, Masarykovo náměstí 100, 256 01	Mgr. Zdeněk Zahradníček	veřejná správa
Město Jílové u Prahy	Jílové u Prahy, Masarykovo náměstí 194, 254 01	Jiří Zápal	veřejná správa
Město Neveklov	Neveklov, nám. Jana Heřmana 80, 257 56	Marie Králová	veřejná správa
Město Sázava	Sázava, Náměstí Voskovce a Wericha 356, 285 06	Petr Šibrava	veřejná správa
Město Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, K Náklí 404, 257 41	Ing. Bedřich Pešan	veřejná správa
Městys Kácov	Kácov, Jirsíkova 157, 285 09	Mgr. Soňa Křenová	veřejná správa
Městys Maršovice	Maršovice 89, 257 55	Mgr. Bohumil Ježek	veřejná správa
Městys Netvořice	Netvořice, Mírové náměstí 19, 257 44	Monika Šlehobrová	veřejná správa
Svazky obcí			
CHOPOS	Chotýšany 54, 257 28	Ing. Miroslav Kratochvíl	společné aktivity obcí
Malé Posázaví	Hvězdonice 56, Chocerady, 257 24	Alexandra Baňarová	společné aktivity obcí
MIKROREGION DŽBÁNY, svazek obcí	Votice, Komenského náměstí 700, 259 17	Ing. Lucie Krubnerová	společné aktivity obcí
Státní organizace			
Lesy České republiky, s.p.	Benešov, Želetinka 12, 256 01	Ing. Petr Kjučukov	lesy
Školy			
Gymnázium Benešov	Benešov, Husova 470, 256 01	Mgr. Roman Hronek	vzdělávání

Region působnosti MAS Posázaví 2014–2020 a partneři MAS dle místa působnosti

Vývoj počtu partnerů

